

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Bůh požehnáva.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 31.

Saturday August 20, 1988 (Sobota 20.8.1988)

KAREL KRYL

BRATŘI

*Tak vás tu máme bratři
z krve Kainovy
Poslové noci, která
do zad bodá dýku
Tak vás tu máme bratři
vnuci Stalinovi
Však ne tak, jako včera
Dnes už bez šeriků*

*Však díky za železné
holubičky míru
a díky za polibky
s chutí hořkých mandlí
V krajině přelíbezné
zavraždili víru
Na cestě rudé šípky
jako pomník padlých*

*Vám poděkování
a vřelá objetí
za provokování
a střelbu do dětí
A naše domovy
necht' jsou vám domovem
Svědky jsou hřbitovy
páchnoucí olovem*

*Vím, byla by to chyba
plivat na pomníky
Nám zbývá naděje
My byli jsme a budem
Balšoje vam spasíbo
brát'ja zachváčiki
Spasíbo balšoje
Nikagdá nězabůdēm!
Nikagdá nězabůdēm!*

JE TOMU UŽ 20 LET...

Vzpomínáme.
NEZAPOMÍNÁME. A hlavně, my věřící, vytrváme v pokorné modlitbě za ty naše odvážené doma, v českých zemích i na Slovensku, kteří se přestali bát vyznávat veřejně svou víru v Krista a nic si nedělat z ran pendreků surových, lidsky omezených policajtů a jejich krutě stupidních výsledků. Vždyť rok 1988 - dvacátého výročí sovětské barbarské srpnové invaze do Československa už zaznamenal několik přesvědčivých znamení nezlomné naděje obou našich národů, že už nehodlají žít nadále ve lži a na kolenou. Březnové slavnostní bohoslužby v katedrále sv. Víta, petice věřících komunistické vládě, žádající plnou náboženskou svobodu s odlukou státu od církve a podepsanou více než půl milionem čs. občanů různých vyznání, velikonoční rozehnutí tisíců pokojných věřících v Bratislavě, tisícové zástupy mladých pout-

Takto vyjevené ti z Brežněvova donucení do Československa přihnaní sovětské bratři v srpnu 1968 vyhlíželi, když měli zachraňovat komunistickou nomenklaturu v jejich křeslech totální policejní moci.

níků v Levoči a pak zase v červenci na moravském Velehradě, zvýšená činnost Charty 77 a mezinárodního zájmu o VONS, jazzové hudebníky a první pokusy o vydávání nových „Lidovek“ bez státní censury...

To všechno jsou neklamně náznaky toho, že už ani 25. výročí sovětské invaze nebudou čs. komunisté „oslavovat“ jako bratrskou záchranu Sovětů čs. socialismu (rozuměj: diktátorské moci komunistů) - ale už skutečně jako Den hanby a popravy přátelství mezi SSSR a Československem.

Dnes už máme mezi sebou v exilu mladé lidi z domova, kteří byli v srpnu 1968 ještě malými dětmi, anebo jen školáky. I když všichni z nich neodešli na Západ jen z obdivu k západní demokracii - (která o svých chybách ví) - může nám to být starým exulantům přece jen k radosti, že i děti jak z obyčejného lidu tak i z prvního pokolení privilegovaných komunistů nejsou s komunismem spokojeni a dávají přednost nejisté budoucnosti na svobodném Západě.

A co nás naplňuje ve dnech 20. výročí začátku Husákovy „normalizace“ ještě větší nadějí, že se věci v naší rodné vlasti konečně rozhybaly - (určitě i vlivem všeho toho, co se z hospodářské nevyhnutelnosti děje za soudruha Gorbačova v SSSR) - je nehorázný strach dnešních držitelů moci v Československu. Ano, ano, už je to tady!

Soudruha Husáka i Jakeše s celou kohortou jejich společníků obchází stále rostoucí strach. Vyčtete to přímo z jejich pražského Rudého práva i z ostatního tisku. Bojí se udělat rovnátka mezi tzv. Pražským jarem a Gorbačovovou glámsostí i perestrojkou, bojí se tleskat i Nejvyššímu sovětu v Kremli k jeho rehabilitaci prozatím jen (Pokračování na str. 12)

Sloupek informací

**o pozdním probuzení
některých afrických zemí
z blouznění o socialistickém ráji,
o jejich náhlém nezájmu o Moskvu,
a také o tom, že dnes nelze
zaostalým zemím Afriky pomoci
rychle a levně
ani kapitalistickým podnikáním.**

Afrika, zklamáná „africkým socialismem“, chce adoptovat kapitalistické praktiky. Vyřešení jejich ekonomických těžkostí však dosud není na obzoru.

Po dekolonizaci Afriky a udělení nezávislosti africkým černošským zemím, západní pokročilá země a mezinárodní organizace poskytovaly po více než 20 let na ekonomický rozvoj černošské Afriky půjčky a výpomoc přes 100 bilionů dolarů a také jim velmi štědrě posílaly potraviny pro jejich obyvatele, ohrožené hladem kvůli suchu a válkám.

Očekávaný ekonomický rozmach Afriky se však nedostavil. Dnes 40 tamních nejchudších zemí má důchod „per capita“ - na osobu - pouze asi 400 dolarů ročně, a celá Afrika dluhuje svým zahraničním věřitelům asi 110 bilionů dolarů. Ekonomie tam hned zpočátku po odchodu bělochů upadala, pak jen, tak-tak od roku k roku přežívala a od

druhé poloviny sedmdesátých let se tamní situace ještě spíše postupně zhoršuje. Nezaměstnanost je velmi vysoká, průměrný výdělek lidí ve městech klesl asi o dvě třetiny, a zdravotní služba i školní výchova upadají, protože vládám chybějí peníze nejen na školní investice, nové učební pomůcky a zlepšování učitelových kádří, ale i na potřebnou údržbu zestátněných školních budov, postavených ještě „kolonialisty“.

Vlády tamních nových nezávislých zemí byly nezkoušené a neutilizovaly půjčených či darovaných peněz, poněvadž novopečení páni ministři se uměli jen módně elegantně strojit, přepychově bydlet a luxusně cestovat. Půjčených peněz bylo užito navíc jen na prestižní, ekonomicky bezcenné a zbytečné projekty, na budování nevýnosných, ekonomicky špatně pojatých průmyslových podniků, zbudování ekonomické infrastruktury,

ktvá, která pak nebyla udržována, na koupi traktorů, umělých hnojiv a zušlechtěného osiva pro „zelenou revoluci“. Ta však, kvůli chybné zemědělské politice tamních vlád a neschopnosti domorodých pracovních sil, které novým pracovním metodám nikdo nemohl rychle naučit, úplně ztroskotala. Další peníze byly použity na náročné zdravotní programy v nichž pak vlády nebyly schopny pokračovat. Všude byl také zoufalý nedostatek domorodých školených technických sil, potřebných pro náležitý chod ekonomie. Organizování a provádění rozvojových prací bylo vedeno neschopnými či neodbornými silami. V Zairu na př., v bývalém belgickém Kongu, bohatém na přírodní zdroje, tvrdý a bezohledný diktátor Mobutu a jeho klika, různými triky si pro sebe vyhrázovali velkou část výdělku provincie Šáby - Katangy - z vývozu mědi, kobaltu a diamantů, zatímco celá jejich země ekonomicky upadala. Také se často různými úskoky zmocnili peněz, poskytnutých cizinou na ekonomický rozvoj, jen sami pro sebe. Dnes je Mobutu považován za nejbohatšího člověka na celém světě, avšak hrubý národní důchod „per capita“ obnáší v Zairu pouze 97 dolarů ročně! V tomto svém jednání Mobutu plně připomíná bývalého filipinského prezidenta Marose. Aby pak zairští poddaní na svou bídu zapomenli, Mobutu jim dovoluje skládat si písně, ve kterých Zairané dávají vinu za svůj neutěšený stav jen bývalým kolonizátorům a celé bílé rase.

Zemědělská politika černošských vlád byla dosud žalostná. Farmáři, kteří dosud často obdělávají svá malá pole primitivními metodami, musili vláde prodat levně svou sklizeň, kterou chtěli prodat na místním trhu a vláda pak vše prodávala ještě levněji, s veřejnými subvencemi městskému obyvatelstvu, aby si pro sebe uchovala jeho věrnost a přízeň. Farmáři pak neměli žádnou pobídku k tomu, aby svou pro-

dukci zvyšovali. Tak se tamní zemědělská produkce snižovala, zatímco vysokou porodností obyvatel stále přibývalo. Nedostatek potravin ještě více zhoršilo katastrofální sucho, které některé části Afriky v minulých letech několikrát postihlo. Tato politika dosud z velké části nebyla změněna. Farmáři představují dodnes asi 70 % afrického obyvatelstva.

V Zambii socialismus zavinuje a udržuje ekonomický úpadek.

Mnoha zla způsobil africké ekonomii takzvaný „africký socialismus“ který se pokoušely uskutečnit asi dvě desítky tamních vlád. Jsou známá jména teoretiků tohoto socialismu: Kwame Nkrumah v Ghaně, Sekou Touré v Guinei, bývalý učitel Kenneth Kaunda v Zambii a bývalý učitel Julius Nyerere v Tanzánii. Keňa a Zimbabwe se dosud zdržely pokusů o zavedení socialismu, a proto jejich ekonomie je v lepším stavu. Keňa pouze trpí tím, že od loňska Brazílie zaplnila mezinárodní trhy levnou kávou, která je také předním vývozním produktem Keňi. Proto Keňa obdržela letos za vývoz své kávy o polovinu méně než utrhla dříve.

Zambie, kdysi poměrně blahobytná z prodeje své mědi, ztratila svůj blahobyt, když v posledních 15 letech na mezinárodním trhu ceny mědi klesly o 60 % a zároveň její těžba v Zambii klesla o 15 %. Kaundův socialismus zemi z ekonomické tísně nepomohl, naopak jen její bídu zvětšil. Dnes tam ve státních obchodech chybějí i hlavní životní potřeby; korupce je všeobecná; ve školách se vyučuje bez knih a v nemocnicích chybějí léky. Zločinnost mládeže vzrůstá a životní úroveň obyvatelstva je tam nejnižší v posledních 25 letech. Jeden cizí specialista v agronomii o tom řekl: „Zambie má poměrně málo lidí (7 milionů), mnohé tamní zemědělské pozemky jsou velmi úrodné, má dostatek vodních toků pro výrobu elektřiny, sol-

idní průmyslovou základnu a dobré předpoklady pro rozvoj turismu. President Kaunda však svým socialistickým experimentem přivedl celou zemi na mizinu.“ Proto musí nyní úrodná Zambie každoročně v cizině kupovat - za vydloužené peníze - potraviny za stovky milionů dolarů, ačkoliv při vhodné zemědělské politice by snadno své obyvatelstvo uživila sama.

V r. 1985 byla situace v Zambii zvláště zoufalá; proto se Kaunda obrátil na Mezinárodní měnový fond (MMF) se žádostí o výpomoc. Ten mu pak dal podmínky pro udělení žádané výpomoci:

1) Masivní snížení veřejných podpor na potraviny; 2) devalvací měny na její realistickou směnnou hodnotu; 3) osvobození ekonomických podniků od příliš těžké vládní kontroly, a 4) zavést zemědělskou politiku více příznivou farmářům. Záhy bylo sice v Zambii dostatek potravin, avšak ve městech došlo k nepokojům kvůli zvýšení jejich cen. Kaunda proto zrušil smlouvu s MMF a znovuzavedl socialistické finanční praxe. Potom hledal vinníky za špatnou ekonomickou situaci země. Nalezl je v malé komunitě asijských obchodníků, jejichž obchody byly stále plné zboží, avšak bylo dražší. Obvinil je proto ze „šmeliny“ a černého obchodu a jejich obchody zavřel - (bylo jich asi 200). Dalšího vinníka našel v Jižní Africe, kterou začal hlasitě odsuzovat kvůli její rasové politice. Když pak USA v r. 1986 přerušily svůj letecký styk s Jižní Afrikou, Kaunda obratně otevřel novou leteckou linku mezi Lusakou - (hlavním městem Zambie) a New Yorkem. Této linky nyní běžně užívají hlavně Jihoafričané, cestující do USA. Kaundovi a jeho rodině z toho prý plynou nemalé příjmy, ale přesto JAR spílá, že je poslední „otrokárnou“ na světě.

V Tanzánii se provedením „kapitalistických“ reforem ekonomie zlepšila.

V Tanzánii idealistický prezident - bývalý učitel - Julius Nyerere založil kolektivní farmy „ujamaa - rodina“ a slíbil svým spoluobčanům idylickou socialistickou budoucnost ve všeobecném blahobytu a bezstarostnosti. Obchody a továrny byly znárodněny a tím přivedl svou zemi do veliké bída. Děti pak musily chodit nahé, protože pro ně nebylo obleků. Auta a autobusy přestaly jezdit, protože země neměla prostředky k nákupu gazolinu. (Pokračování na str. 7)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilů a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: **Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.**
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:
BY MAIL: In US per year \$30
To Canada per year US \$33
Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS
Právní poradce a zástupce: **Henry T. SYNEK**
111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

August 20, 1988 — Vol. XIII. No. 31

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky, Dobra služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Mistr Zdeněk Mácal diriguje Smetanovu „Mou vlast“ v Grant Parku

V sobotu 20. srpna v 8:00 P.M. a v neděli 21. srpna v 7:00 P.M. chicagská „Grant Park Symphony Orchestra“ za řízení dnes už světoznámého našeho Mistra Mácala předvede Smetanovu „Mou vlast“. Oba dva koncerty jsou hrány u příležitosti 20. výročí „21. srpna“, osudně zapsaného data do novodobé historie našeho národa - okupací Československa sovětskou armádou.

Mistr Zdeněk Mácal se narodil v Brně, kde vystudoval konservatoř a Janáčkovu akademii musického umění. V mladém věku se už stal dirigentem pražského Symfonického orchestru. Mezinárodně na sebe upozornil když v roce 1965 získal první cenu mezinárodních dirigentů ve francouzském Besanconu a v roce 1966 první cenu soutěže Dimitri Mitropoulose v New Yorku.

Po tragických srpnových událostech opustil Československo a za hranicemi naší vlasti v hudebním světě získal významné ocenění a postavení. Od doby svého působení ve svobodném světě dirigoval téměř všechny světově známé orchestry evropské, americké i australskou „Symphony Orchestra“ v Sydney.

Hudební Americe se poprvé úspěšně představil, když v roce 1972 řídil „Chicago Symphony Orchestra“. Po několika let je již hlavním dirigentem „Grant Park Symphony Orchestra“ a hudebním ředitelem „Milwaukee Symphony Orchestra“.

Vítáme opět srdečně Mistra Mácala do Chicaga a děkujeme mu vřele za dvojí provedení „Mé vlasti“ v „Petřílo Music Shell“ v Grant Parku.

Smetanovou hudbou, která nám bude připomínat šťastná i těžká údobí naší národní historie, budeme v duchu spojení s naším rodným domovem.

Při zaznění Vyšehradu, i při letošním smutném a dosud tak bolestně vzpomínce na okupaci Československa před dvaceti léty a jejich dosavadních osudných následcích, budeme společně s našimi doma věřit a doufat ve splnění slov Libušina prorocství: - „Můj drahý národ český neskoná, on hrůzy pekla slavně překoná.“

Doufáme, že všichni, kterým leží osud našeho porobeného národa na srdci si přijdou v tiché vzpomínce a zamyšlení v sobotu, anebo v neděli do Grant Parku podlehnout Smetanovu „Mou vlast“ za řízení Mistra Mácala.

Redakce

Pozvání na naši tradiční Mariánskou pout' na Holy Hill

Milí přátelé, zveme srdečně Vás, Vaše přátele a známé na naši tradiční pout' na svatý kopeček do Wisconsinu.

Na holy-hillské putování jedeme v neděli 18. září t.r.

Vyjíždíme v 7:00 A.M. pohodlným autobusem od Cihak World Travel, Inc. - 6302 Čermákova třída v Berwynu; / 795 - 9050.

Mše svatá s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 A.M. Po obědě bude pobožnost Křížové cesty v přilehlém lese - (za deštivého počasí v dolním kostele) - a před odjezdem svátostné požehnání v horním kostele. Předem mši svatou je možnost sv. zpovědi.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M. a autobus zastaví - (nařízení společnosti z důvodů pojištění) - jen na zastávce, ze které vyjžděl - to znamená u Cihak World Travel, Inc., na Čermákově tř. v Berwynu.

Cena cestovního je za osobu \$22.00.

Na pout' na svatý kopeček wisconsinský zveme rovněž všechny ty, kteří s námi vždy věrně „putují“ auty, ať z Chicaga a

jeho okolí či Milwaukee, Kenosha, Racine, Philips a Cudahy.

Letošní poutí na Holy Hill se zařazujeme do desetiletí národní duchovní obrody, za kterého budeme duševně spojení s našimi pronásledovanými bratry a sestrami v naší rodné vlasti za mořem. Program národní duchovní obrody vyhlásil minulého roku v prosinci kardinál František Tomášek s českými biskupy a ordináři a bude ukončen v roce 1997 oslavami milenia sv. Vojtěcha. Vstupním aktem k němu u nás doma byla národní pout' k uctění Blahoslavené Anežky s dvojhodinovou pontifikální mši svatou ve Svatovítské katedrále na Hradčanech, která jak všichni víme vyvrcholila mohutnou, důstojnou manifestací věřících.

Rovněž se budeme modlit, aby se uskutečnilo brzké svatořečení Blahoslavené Anežky a vysvěcení dalších Otců biskupů v rodné zemi za mořem. Spojení takto duchovně s našimi bratry a sestrami ve víře u nás doma - zvláště v letošním roce, kdy si připomínáme šťastná i osudová data jeho historie, budeme vyprošovat rovněž jako vždy ochranu našim rodinám v naší nové vlasti americké a prosit i za její ochranu.

Na pouti bude možnost

podepsat tak zvanou petici moravských katolíků, dožadující se oprávněných, náboženských požadavků věřících našeho rodného domova. Sám kardinál Tomášek doporučil její podpisování. Tím podpoříme úsilí našich bratrů a sester ve víře o vyřešení problémů, které tam stále existují mezi státem a církví. Věříme, že tuto naši snahu vyjádření solidarity s našimi doma plně a v hojném počtu podpoříte. Petici až do svátku sv. Václava bude po holy-hillské pouti možno též podepsat vždy v sobotu večer v 6:15 P.M. při našich českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, anebo souhlas s ní a připojení Vašeho jména na ni poslat či zavolat redakci Hlasu národa.

Těšíme se na letošní společné holy-hillské putování.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B. duchovní rádce Klubu Domov

Šeky a Money Orders vystavte na Cihak World Travel, Inc. a pošlete je se svou adresou a telefonním číslem do jejich úřadovny. Můžete si tam zaplacení cestovního vyřídit též osobně. Cestovné je nutno zaplatit předem celé. V případě odřeknutí cesty se peníze nevracejí. O zájezd je každý rok velký zájem, a tak se přihlaste co nejdříve.

49. MORAVSKÝ DEN

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek Ústředny pořádají výroční, pořadím již

49. Moravský den a sice v neděli

25. ZÁŘÍ 1988

opět v Union Hall na Joliet a La Grange Road v Countryside, IL.

Již několik týdnů se nacvičuje rozsáhlý program tanců, zpěvů a zvyků z Moravského Slovácka, který jistě uchvátí všechny návštěvníky. Již dnes je hlášena řada zájezdů z různých míst USA i Kanady.

Při programu a k tanci bude vyhrávat známá kapela George Pichy.

Zaznamenejte si již dnes datum 49. Moravského dne - 25. září 1988.

**Oblastní výbor
Československé národní rady americké
pořádá
v pátek 19. srpna 1988
v 7:30 P.M.
ve škole T. G. Masaryk -
6701 W 22nd Pl., Cicero, IL.**

**Pietní - vzpomínkový večer
u příležitosti 20. výročí
tragické okupace Československa
sovětskou armádou**

Na programu: Film „Seven Days to Remember“
Pásmo písní a básní
se světelnými obrazy z roku 1968

Vstup dobrovolný
— Výtěžek večera bude věnován „Chartě 77“

V sobotu 20. srpna v 6:15 P.M. budou české bohoslužby u Panny Marie Svatohorské v Ciceru - (2414 So 61st Ave.) obětovány za naši porobenou vlast

a

v Grant Parku v Chicagu na paměť 20. výročí invase Československa bude na dvou koncertech Grant Park Symphony Orchestra za řízení světoznámého dirigenta, našeho Mistra Zdenka Mácala, provedena Smetanova „Má vlast“ - a to v sobotu 20. srpna v 8:00 P.M. a v neděli 21. srpna v 7:00 P.M.

**Z ÚŘADOVNY
NÁRODNÍHO SVAZU
ČESKÝCH KATOLÍKŮ**

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 2. října 1988 v sále Besedního domu osady Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich záslužných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá zisk z knížek „Štěstěny“.

Snažme se vždy, aby vlastníci šťastných loterních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

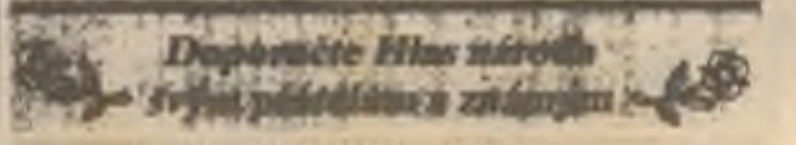
Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obrácíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.: obě jsou, jak už víte na nové adrese: 2340 S. 61st Ave., Cicero. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte: telefon NSČK: 656 - 1540; telefon H.N. 656 - 1050.

Předem přijměte naše srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaši štěrnost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

DOBA "BĚHEM ROKU"

21. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty sjednocuješ smýšlení věřících k jednomu cíli. — Dej nám, abychom s láskou plnili, co přikazuješ, — toužili po tom, co slibuješ, — a tak měli uprostřed proměn tohoto světa srdce tam, — kde je pravá radost. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY JOZUE (Joz 24, 1-2a, 15-17, 18b)

Jozue shromáždil všechny kmény Izraele do Sichemu a svolal předáky Izraele, jeho náčelníky, soudce a dozorce. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: "Tak praví Hospodin, Bůh Izraele: 'Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dneš, komu chcete sloužit: Zda bohům, kterým sloužili vaši otcové za Řekou, či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte.' Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!"

Lid odpověděl: "Daleko at' je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili bohům cizím. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto velké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, skrze které jsme procházeli. — I my budeme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!"

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA EFESANŮM (Ef 5, 21-32)

Bratři! Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Žena at' je podřizena svému muži jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou cirkve, sám spasitel svého (tajemného) těla. Jako je církev podřizena Kristu, tak i žena má být svému muži podřizena ve všem.

Muži, každý z vás at' má svou ženu rád, jako si Kristus zamiloval církev, a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil vodní očištnou koupelí a slovem. Tím si chtěl církev přivlastnit zářící, bez poskvrny, vrásky nebo čehokoliv takového, ale aby byla svatá a bez vady.

Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale naopak: dává mu jíst a pít a přeje mu. Tak i Kristus jedná s církví, protože jsme úděly jeho těla.

'Proto opustí člověk otce i matku a přilne k své manželce, a z obou dvou se stane jen jedna bytost.' Toto tajemství je veliké důležitosti; chci říci, že se uplatňuje na Kristu a církví. A proto každý z vás měj rád svou ženu jako sám sebe, a manželka zase svému muži projevuj úctu.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 6, 60-69)

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: "To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?"

Ježíš poznal sám v sobě, že učedníci na to reptají, a řekl jim: "Nad tím se urážíte? Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří." Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí.

A řekl: "Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce."

Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili.

Tehdy řekl Ježíš Dvanácti: "I vy chcete odejít?"

Šimon Petr mu odpověděl: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svätý Bůh."

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Otec Jiří Novotný S.J.

21. neděle v mezidobí

21. srpna 1988

1. čtení: Jos., 24, 1-2a, 15-17, 18b

„Já a má rodina

budem sloužit Hospodinu"

Po smrti Mojžíšově Josue dovádí Izraelity do země zaslíbené a připomíná jim, za jakých podmínek je tam Hospodin dovedl. Na poušti bylo zřejmé, že bez zvláštního zásahu Božího by nebyli bývali schopni vydržet. Zachoval je na životě zázračným způsobem, protože v nich chtěl mít svůj vlastní lid, který by uprostřed pohanského prostředí vyznával víru v jednoho Boha Hospodina Jahve. Bůh nikoho nenutí, jen poukazuje na svou ochranu a chce, aby se lid svobodně rozhodl. Josue dává dobrý příklad, rozhoduje, že on i jeho rodina zůstanou Hospodinu věrni. Zná temné síly a modloslužebné náklonnosti Izraelitů a proto se jich ptá docela otevřeně, chtějí-li sloužit bohům babylonským nebo amoritským. S jejich čtení se totiž setkali v zemi kanaánské.

Lid okamžitě pochopil jeho narážku a ochotně slibuje, že bude sloužit Hospodinu, protože Hospodin je jejich Bůh, který je vyvedl z egyptského otroctví, který před nimi dělal divy a chránil je cestou proti všem národům. Izraelité jsou tedy hotovi ho následovat a plnit

jeho přikázání.

Další dějiny však ukázkou, že pokušení prostředí bylo pro ně příliš veliké a že často na tento slib zapomínali. Proto je Bůh v době soudců musel různými způsoby přivádět zpět k poslušnosti.

Sichem, kde se tato scéna děje, byl spojen s památkou Jakuba a jeho synů Simeona a Leviho. Je obklopen horami Garizim a Ebal, na nichž Izraelité při příchodu vyhlášovali i známá blahoslovenství a zlořečení.

2. čtení: Ef., 5, 21-32

„Podřizujte se jedni druhým!"

Svou radu, „podřizujte se jedni druhým", Pavel různými způsoby několikrát opakuje ve svých epistolách. Tím se dotýká otázky rovnoprávnosti a osobní svobody členů různých společenských útvarů, jako církve a rodiny. Pavel a apoštolé vůbec často mluví o svobodě, kterou nás Bůh osvobodil a vzdělyky přitom mají na zřeteli svobodu vnitřní, svobodu od hříchu, neboť právě hříchem se člověk dostává do nejponurejšího otroctví. Pro apoštola to však neznamená nezávislost jednoho člověka od druhého, nějakou úplnou svobodu od vnějších lidských vztahů. Naopak pro něho křesťanská společnost, církev, má být společností spořádanou, kterou ustanovení starší mají vést. Rodina, ve které muž vládne, je jen jiným příkladem takové or-

ganicky uspořádané společnosti. Proto jeho rada, „podřizujte se jedni druhým".

Tam, kde mluví o charismatech, předpokládá, že i tyto dary Ducha svatého jsou dány nerovnoměrným způsobem pro výstavbu těla církve. Mluví totiž o tom, že mnohdy jedni závidějí druhým dary větší a významnější. Existují tedy vedoucí činitelé s důležitými dary, které mají pro církev větší význam, a těm se lidé s menšími dary mají podřizovat.

Takové organické ustrojení křesťanské společnosti jí zaručuje pevnou sílu, protože v takové společnosti, každý zná své povinnosti a nepokouší se zbytečně zaujmout místo jiné, byť sebedůležitější, které mu však neodpovídá. Není zapotřebí velkého důvtipu, abychom si domyslili, že taková společnost stojí pevně na svých základech a že je schopna lepšího výkonu, jak ve svém hmotném, tak především v duchovním postoji a rozvoji svých členů.

O rodině pak mluví Pavel velmi zdouha, protože pravděpodobná otázka byla právě na přetřesu a měla větší význam pro rodící se křesťanskou společnost, než velké společenské zájmy, které byly dosud v rukou pohanů. I tam zásada vedoucího místa, které Pavel připisuje muži, je velmi silně zdůrazněna. Nechce tím ovšem žádným způsobem ponižovat ženu ani znevažovat její místo v rodině. Vidíme to z jeho opakování. Stále a znovu své tvrzení upřesňuje. Je známo, že tam, kde Pavel neví, jak by uspokojivě svou myšlenku vyjádřil, píše nejprve velmi mlhavě, ale pak se postupně objasňuje. Tak i v tomto případě. Uvádí překrásné srovnání církve s Kristem. Církev, které on sám zasvětil svůj život a za kterou podstoupil tolik pronásledování a pro kterou do úmoru pracoval. Zase zde máme dojem, že chce říci, pořádek v pravé křesťanské společnosti být musí, bez toho se neobejde a bez toho se nemůže považovat za společnost skutečně křesťanskou. Z toho nutně vyplývá, že na někoho tato obět' padne víc než na druhého, a v případě rodiny to bude žena. Takového je pak třeba utěšit, jak se dá, ale základní zásada organické společnosti musí být v každém případě zachována, protože Bůh si přeje, aby jeho společnost byla dobře uspořádána a tak se na dlouho upevnila.

Evangelium: Jan, 6, 60-69

„Ke komu půjdeme

Ty máš slova života věčného!"

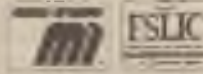
Po vysvětlení Páně o

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

ASSETS OVER
\$1 BILLION

Hugo Koranda

Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

eucharistickém smyslu rozmnožení chlebu nastává tříbení duchů. Posluchačstvo se rozděluje na ty, kdo chtějí proniknout jeho tvrzení svým vlastním lidským rozumem, a pochopitelně se jim to nedaří, a na ty, kdo mu důvěřují ve všem, co jim káže, a plně přijímají jeho slovo. Galilejské zástupy se za ním hruly, dokud si mohly hovět při poslouchání bez jakéhokoliv závazku. Libovaly si v jeho vyprávění a rády se mu obdivovaly. Vždyť podobným způsobem chodily ke svým rabínům a mudrcům. U jejich uchu byly zvyklé vidět učedníky, jichž bylo více nebo méně podle toho, jak ten učitel dovedl své učení podávat. Jakmile však Kristus od nich počal žádat chápání nového Božího zjevení, pro ně nezvyklého, hned tu řeč považovaly za tvrdou, za takovou, kterou nikdo nemůže poslouchat.

Pán ví, že se mu nepodaří přesvědčit je okamžitě a proto se odvolává na budoucnost. „Až uvidíte vystupovat Syna člověka tam, kde byl dříve.“ Jeho učení je učení duchovní, kde nijak nejde o pouhý hmotný pokrm, který by ukojil tělesný hlad. K tomu dostali na poušti manu. Pokrm sice přicházel s nebes, ale ukájel pouze tělesný hlad. Soloviev říká, že Židé i ve svém chápání náboženství jsou velmi materialističtí, že chtějí mít hmotné důkazy slova Božího. Kristus naopak mluví o Duchu. Duch dává život, tělo neprosívá v ničem. Ne chléb tělesný, nýbrž slovo a z něho plynoucí víra, bude nakonec příčinou a zdrojem spasení.

A tam ovšem nepomůže slabý lidský rozum, víra je milostí Boží a předpokládá pomoc Boží. Nikdo k ní nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce. A tuto milost neměli všichni z posluchačů a ani všichni z učedníků, a tak mnozí z nich odešli a již více nepřicházeli poslouchat Pána.

Jemu ovšem záleželo především na apoštolech a proto se jich ptá, zda i oni chtějí odejít. Zde máme Janovu verzi vyznání Petrova. „Ke komu bychom šli, Ty máš slova života věčného! My jsme uvěřili a poznali, že Ty jsi ten svatý Boží.“ Apoštolé mu zůstávají věrni tak, jak to od nich očekával a proto jim bude moci nakonec svěřit šíření svého učení a proto také se od nynějška okamžitě bude věnovat skoro výhradně jejich poučování a výchově, i když to nebude právě nejsnadnější, protože je bude muset připravit na své nastávající utrpení.

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

Den novopečeného exulanta mezi malými skauty v italských Alpách

Nedávno mi jeden můj blízký přítel navrhnul, abych s ním jel navštívit tábor katolických skautů v Italském národním parku Abruzzo.

Nechal jsem se přemluvit, a v sobotu 23. 7. 1988, i když teploměr ukazoval 45 stupňů Celsia ve stínu, jsme vyrazili. Byl jsem opravdu zvědav. Vždyť u nás byl katolický Skaut a Junák rozehnaná a kněží, kteří většinou Skaut vedli, byli pozavíráni na dlouhá léta do pracovních táborů.

Když jsme po dvouapůl hodinové jízdě z Říma dorazili na místo, čekalo na mne jedno překvapení za druhým. Hned u vchodu byl postaven dřevěný

kříž. Mezi stromy u vchodu byl natažený provázek, na kterém byly prádelními kolíčky přichyceny papírky, na nichž byly napsány modlitby a prosby dětí k Pánu. Pro člověka jako já, který je ze země za Železnou oponou teprve krátkou dobu, to bylo první překvapení. Pak následovala další a další překvapení, ještě milejší.

Děti ve věku od 12 do 15 let každý den začínaly a končily písničkou. Ráno děkovaly Pánu za noční odpočinek, a večer za uběhlý den. Celý den měl nádech spontánní, autentické a radostné modlitby. Děti, ať už při práci nebo při pochodu zpívaly neustále s rozesmátou tváří náboženské a skautské písničky. Vztahy mezi nimi a hlavně mezi dětmi a jejich vedoucími, mne

uváděly v úžas. Byly to vztahy otce a syna, matky a dcery a bratra se sestrou. Příkazy, které jim vedoucí dávali, viditelně plnili s láskou a radostí. Neslyšel jsem ani jednou, že by některý z nich zvýšil hlas. Vše se dělo s úsměvem a s písničkou.

Večer při ohni se hodnotil den, jestli byl prožit ke chvále Boží. Pak následovaly scénky, písničky a různé hry. Byla i diskuze o problémech (sexuálních) dospívající mládeže. Tedy o problémech přímo se dotýkajících těchto dětí. Děti byly několik dní předem upozorněny na tuto diskuzi, a tak měly možnost si připravit otázky, na které odpovídal teologicky patřičně vzdělaný člověk. Tedy otázky, týkající se sexu v závislosti na víře tak, aby odpovědi byly co nejvíce přijatelné pro mládež, aby je děti mohly co nejsnadněji pochopit a uvést v praktický život.

Pak jsem byl požádán, abych dětem pověděl o situaci věřící mládeže a o skautingu u nás doma. Nejdříve jsem nechtěl, měl jsem obavy, že tomu neporozumí, ale pak jsem svolil a asi dvacet minut jim povídal o situaci doma. Přestože mne poslouchaly se zatajeným dechem, nebyl jsem si jist, jestli mi rozumí. Když jsem skončil, přišli za mnou někteří vedoucí a svorně prohlašovali, že to bylo pro děti velmi důležité. Nebyl jsem si jist, ale o den později jsem jim dal za pravdu.

Druhý den totiž byla neděle a za dětmi přijel saleziánský kněz z Říma. Děti zatím postavily přístřešek ze stanových plachet,

a z dřevěných kůlů oltář - obětní stůl. Samotná mše svatá ve mně zanechala dojem, který mne bude provázet po celý život. Kněz se velmi dobrým a milým způsobem dětí ptal, co vědí o Bibli, ptal se na pravdy víry, a po přečtení dvou čtení a evangelia se zeptal, co těmito slovy chtěl Bůh říct. Děti se hlásily jako o závod a kněz nakonec postavil jejich odpovědi z očí do očí pravdě.

Pak, když přišly na řady prosby, přišlo to, co jsem vůbec nečekal, a co mne ubezpečilo o tom, že děti dobře porozuměly tomu, o čem jsem jim předešlý večer povídal. Prosily samy za svobodu vyznání v Československu, prosily za to, aby byli zase u nás mladí katoličtí skauti, aby mohly děti svobodně chodit do náboženství bez strachu z toho, že je bude někdo zesměšňovat, aby mohly děti při pochodu lesem volně a s radostí zpívat Bohu ke slávě a sobě pro radost.

Viděl jsem sepnuté ruce malých italských skautů. Jak prosí za moji rodnou zemi a nevědí ani, kde je, a cítil jsem, jak se otevírají nebesa a Bůh Otec, Pán nebe i země, rozprádá svou milostí, lásky a slitování plnou náruč a přijímá do ní prosby těchto maličkých.

V tu chvíli jsem si byl jist, že právě pro tento moment mne Pán do tohoto tábora poslal, a že jsem opravdu plnil vůli Boží, když jsem nasedal do auta, které mne přivezlo mezi tyto děti. Nabyl jsem jistoty, že tyto děti se v srdci apeninských hor za moji vlast nemodlí marně.

Váš Lád'a

PROVOLÁNÍ ČESKOSLOVENSKÉ STRANY NÁRODNĚ SOCIÁLNÍ V EXILU K DVACÁTÉMU VÝROČÍ SOVĚTSKÉ OKUPACE ČESKOSLOVENSKA

My, příslušníci Československé strany národně sociální, shromáždění na pracovní konferenci strany, dne 2. července 1988 v kanadském městě Whitby, obracíme se k našim sestram a bratrům v exilu i ve vlasti.

Mluvíme jménem strany, která v boji za svobodu vlasti přinesla oběti nejtěžší.

Před dvaceti lety, uprostřed noci, vtrhly do Československa armády pěti cizích států, aby potlačily pokus o obnovení částečné svobody. Dnes, po dlouhých dvaceti letech stagnace hospodářské a politické perzekuce, objevují se známky pohybu směrem k demokratizaci. Bohužel, ve srovnání s ostatními státy sovětské sféry, liberalizační změny v Československu se zdají být nejpomalejší. Hlasy, které se v těchto dnech ozývají z Prahy, připomínají spíše léta padesátá. Stále ještě čekáme, kdy konečně pražská vláda odsoudí okupaci Československa a potlačení liberalizačního procesu z jara 1968. Bez nápravy starých křivd reforma systému se zdá být odsouzena k zániku.

Obracíme se proto na všechny Čechy, Slováky a Podkarpatské Rusíny, ať doma nebo v exilu: nyní je čas, kdy se bude rozhodovat o osudu našich národů na dlouhá desetiletí dopředu. Zapomeňme na všechny vedlejší spory a nedorozumění mezi námi, na rozdíly stranické a politické. Spojme se k akci za obnovu svobody a demokracie v naší vlasti. Žádejme odchod sovětské armády z Československa. Žádejme propuštění všech politických vězňů. Žádejme dodržování lidských práv. Žádejme svobodné volby, aby si lid Československa mohl rozhodnout a zvolit vládu pod kterou chce žít.

My v exilu máme možnosti publikační, které našim doma chybějí. Podporujme proto každou akci, kterou doma organizuje demokratická opozice. Podporujme každý protest proti současnému režimu. Podporujme protesty našich lidí proti útlaku náboženskému, proti soudní a policejní perzekuci či proti hospodářským nedostatkům.

Sestry a bratři, Češi, Slováci a Podkarpatské Rusíny, ve vlasti i v exilu:

Touhu lidí po svobodě nelze potlačit. Dvacet let po brutálním potlačení demokratizačních snah cizí armádou, opozice v Československu stále žije.

Zůstaňme věrni svému svědomí, bud' me svorní a nenechme se zastrašit.

Čas pracuje pro nás.

Prof. dr. Vladimír Krajina, předseda
Libuše Drobílková, generální tajemnice

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.

Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,

pokoju a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;

sklad hotových prošíváných dek a polštářů

z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

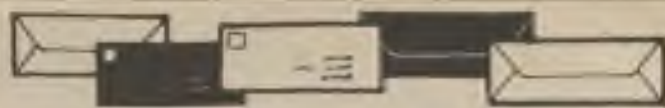

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DOPISY našich čtenářů

Řím - Itálie

29.7.1988

Milý Otče a drazí čtenáři H.N.

Děkuji Vám za rychlou odpověď na můj dopis a s celou rodinou Vám budu vděčný, budete-li pro nás moci něco udělat. Jak to s námi dnes vypadá, píše Vám na jiném papíře.

Požádal jste mne, abych Vám aspoň v kostce napsal, jak to dnes vypadá v Československu mezi horníky v uhelných dolech, kde jsem pracoval naposled a odkud jsme prostě zmizeli. Tak Vám to zrovna v této volné chvíli vypisuji tak, jak jsem vše v době svého horničení viděl a na vlastním těle zakusil. Snad to bude zajímat i některé čtenáře H.N., jehož několik čísel jsem už dostal a s živým zájmem přečetl nahlas celé rodině. Dostaneme-li se s Boží pomocí nakonec k Vám do USA, rádi jej budeme odbírat. Snad se najde i cesta a způsob, jak bychom Vám mohli být i jinak užiteční v křesťanském tiskovém apoštolátě. Nic Vám neslibuji, ale snad Pán Bůh dá, že to nakonec nějak „vyjde“.

Váš L.J.

**

Protože jsem byl komunisty donucen poslední tři roky doma pracovat v uhelném dole s krásným bolševickým názvem - Rudý Říjen - rách bych Vám napsal, jak to tam chodí.

Doly jsou v Československu stát ve státě, carství v carství. Když půjdete kolem šachty, uvidíte nejen množství přiblížených hesel, ale rovněž tabule s hor-

nickými rekordy, množstvím vyražených chodeb a tunami vytěženého uhlí.

Každý průměrný Dobrman ví, že celý komunistický systém je postaven na lži, ale jak lžou komunisté na šachtě, o tom nemá normální člověk ani páru. Ovšem pro toho, kdo jim nezobe z ruky, je to celkem příjemná zábava.

Tyhlety rekordy nejsou ani tak dílem hormíků samých, jako úředních šimlů v kancelářích. Ti jsou totiž finančně závislí na tom, jaké je rekordní hnutí na šachtě. Tato finanční odměna pro šimla se rovná trojnásobku výdělku dělníka.

Vždy, když se nějaký rekord chystá, sejde se skupina šimlů s předákem hornické party, který je buď pitomec „Par excellence“ nebo bolševik až na půdu, nebo bývalý flákač a notorik. Z takovýchto jsou nejlepší „předáci“, kteří v zájmu zapomenutí svých předešlých hříchů vás klidně zkopou do nemoty, když už to rekordní tempo nemůžete vydržet, aniž by se jim za to něco stalo.

Často se stává, že na rekordní bolševickou partu musí pracovat více part. Jejich výsledky se pak přičtou a konto tzv. „protěžovací“ party, která pak má až trojnásobně vyšší výdělek než parta, která na ně pracovala. Toto se děje proto, že v dolech je absolutní nedostatek materiálu a pracovníků. Ty tam jsou časy, kdy se na šachtu chodilo za trest, nebo místo vojny. Dnes se tam chodí za

penězi. Jaké je ovšem zklamání, když člověk zjistí, že není v protěžované partě a za práci na hranici lidských možností s rizikem zabití, dostane doslova almužnu; to si asi málokdo dovede představit.

Jednou do naší party zavítal nějaký ministr; byli jsme zrovna ve stěně 80 cm vysoké. Když přišel řekl: „Hoši, vás kdyby zlatem platili, bylo by to málo.“ Během 10 vteřin byl ale pryč. Viditelně se mu „půlky“ svíraly do rytmu Kat'uší.

Ovšem, daleko horší situace než finanční, je situace zdravotní. Nepředstavitelná! Obrovské procento lidí, kteří pracují v dolech, mají buď zdravotně pracovní omezení, sníženou pracovní schopnost, nebo částečný důchod. Všichni tito lidé by neměli do dolu ve většině případů ani páchnout. Všichni do jednoho jsou ale donuceni bolševiky různými způsoby pracovat jako úplně zdraví. Většinou se omezení týká vazoneurózy v zápěstích, tedy neschopnosti cokoli těžšího zvednout, ekzému na těle a nemocných plic. Plicní choroba je nejrozšířenější a postižený by se neměl pohybovat v prostoru, kde je víc jak 5 mg uhelného prachu na kubický metr vzduchu. To však neexistuje ani v hornické šatně, natož v dole! Znam osobně mnoho horníků, kteří když udělali pět kroků, zapotili se a dýchali jako parní lokomotiva. Ti s vazoneurózou nesmí zvedat těžké věci. Jak to ale udělat, když v šachtě má všechno minimálně 50 kg? Kdyby někdo odmítl práci, čekalo by ho překvapení v podobě polovičního výdělku na 3 - 6 měsíců. Komunisté na šachtách změnili finanční systém, a to takovým způsobem, aby lidé úplně ovládli. Plat je ze dvou

částí. Osobní třídy a prémie. Zatímco prémie dříve tvořily 20 % platu, dnes tvoří až 60 %. Ty ovšem podle novelizace horník nemusí dostat, aniž mu to jeho nadřízený oznámí. Ten pak tyto zadržované peníze může dát svému oblíbenci. Nebo se vydírá jinak. Chceš zájezd k moři, chceš poukaz do lázní, chceš

poukaz pro dítě? Tak „drž hubu a makej!“ Až tady jsem poznal opravdickou zbabělost našich tzv. prostých lidí! Poznal jsem tady i jejich zákeřnost a nenávisť. Taková nenávisť, jakou lze pozorovat vůči komunistům v šachtě, nahání strach a hrůzu. Ti lidé jsou schopni vraždit, zabíjet a mučit komunisty nejhoršími způsoby. Ovšem ze strachu mlčí.

Tihle lidé po 20 letech těžké a nelidské dřiny - (nelidské proto, že jestliže do komunistických zemí přichází technický pokrok pomalu, pak pro doly to platí mnohonásobně) - se musí soudit o přiznání choroby z povolání, soudit se o lékařskou péči, soudit se o peníze, které jim normálně patří. Jeden můj známý se nechal vyšetřit předním čs. odborníkem na plicní choroby. Ten prohlásil, že absolutně nesmí do dolu a diagnózu zdůvodnil v několikastránkovém protokolu. Když tento horník přinesl protokol hornickému lékaři, ten protokol roztrhal a prohlásil, že na hornické věci jsou tady oni. Pak jsem se dověděl, že ministerstvo zdravotnictví vydalo pro horníky úplně jiné předpisy. Vůbec, doktoři na šachtách jsou zvláštní kapitolou!

Když teplota těla nestoupne alespoň na 39 stupňů, nemá člověk nárok na nemocenskou. Na všechno se dává aspirín. Když člověk přijde k lékaři s angínou, ten ho přesvědčí, že ho bolí noha a s aspirínem ho vyžene do práce. Můj osobní zážitek je ještě pikantnější. Navštívil jsem lékaře s obrovskou bolestí v zádech. Při první návštěvě jsem dostal aspirín, při druhé Opodeldok, kterým si Švejk mazal kolena, při třetí návštěvě, kdy už jsem se nemohl ohnout, mi doktorka řekla, že mi nemůže napsat žádné kvalitní léky, protože tyto jsou přísně sledované a ona by mohla přijít o prémie.

Na vyšetření k odbornému lékaři prý také nemohu, protože ten bere jen akutní případy. Když jsem jí řekl, že pro mne nejsou léky, zatímco bolševici si „žerou“ to nejlepší, co je, vrhla

na mne pohled, jakých jsem v životě moc neviděl a zeptala se mne, kdo jsou to bolševici. Nakonec jsem dosáhl odborného vyšetření. Lékař konstatoval, že mám natržené vazy v páteři.

Samozřejmě, komunisté a protěžovaní horníci tyto problémy nemají. Těm stačí zvednout telefon a všechno je vyřízené.

Když se stane smrtelný úraz, vše se dělá tak, aby vina byla svalena na postiženého, nebo mrtvého člověka. Lidé jsou podpláceni, aby vypovídali ve prospěch podniku. Každá šachta má přidělovány body za úrazy. Na konec roku, pokud mají na kontě málo úrazů nebo žádné, dostávají ředitele a vedení šachty nepředstavitelné peníze, o nichž se horníkům ani nesnilo. Proto ředitel nelituje pěti tisíc korun na podplácení horníků, aby mlčeli o úrazech, když se mu to desetinásobně vrátí.

To vše je ale komunistům ještě málo. Stále vymýšlí nové a nové zákony, jak obyčejného horníka ještě více oškubat. Poslední „fintou“ je změna částečného důchodu. Dosud horník, který měl částečný důchod, dostával od státu 1,500 Kčs měsíčně a mohl si vydělat do výše asi 4,000 Kčs. Nyní stát přestává vyplácet důchody. Vyplácet bude šachta. Jenže ne důchod, ale příspěvek 1,000 Kčs. Vydělat prý si může horník kolik chce. Tím, že stát přestane vyplácet částečné důchody, ztratí se absolutně přehled o skutečném počtu zdravotně postižených horníků. Nikdo na světě se nedoví pravý stav. Nedávno se ještě našli lidé, kteří byli ochotni vystoupit na obranu horníků a jejich lepších pracovních podmínek, v závislosti na statistikách a registracích důchodů. Tímto zákonem však bolševici absolutně zlikvidovali přehled o těchto postižených lidech. A o to jim šlo především, protože nemocných horníků rapidně přibývá a jejich věková hranice se snižuje. Dříve se důchod přiznával po 15-20 odpracovaných letech. Dnes jsou případy už po 4 - 7 letech, ve většině případů po 10 letech. To je hlavně proto, že uhelné žíly jsou stále níž a níž v podzemí a pracovní podmínky stále horší. Nelze už nasazovat mechanismy, musí se dobývat ručně. A to člověk dlouho nevydrží. Ale to bolševikům vadí nejméně, hlavně že oni nahore v kancelářích se mají dobře. Váš horník - vysloužilce a exulant L.J.

Our 105th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service

CORNER 26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623 PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546 PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave. FOX LAKE, ILL. 60020 ☎ 587-6311

INSURED SAVINGS —up to \$100,000.00— by Federal Savings and Loan Insurance Corp.

Czechoslovak Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „ChicagoLand“ nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“, každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M. na vlně 1450 AM WCEV Radio pod vedením Jarmily Smrčkové

Naše české děti při svém tanečním vystoupení v Sacramento, CA.

Sacramento - Kalifornie
Vážená redakce,

zasílám tento příspěvek pokud se Vám bude hodit k otištění.

Červený šátečku...
...kolem se toč, zpívala česká děvčata oblečená v českých krojích na zakončení školního roku v sacramentské Dyer Kelly School, která se vyznačuje tím, že má zde v Sacramentu největší počet ne-anglicky mluvících dětí a tak je věnována zvláštní pozornost na vyučování ESL, kde jsou děti nejen z Československa a jiných evropských zemí, ale i z Asie a Mexika.

Pořad, kde neanglicky mluvící děti předváděly svoje kulturní umění se jmenoval „Love In Any Language“ a připravila jej učitelka ESL Mrs. Campbell, prý aby ukázala, že v dětech, které se narodily jinde,

může být něco více a že je tedy na své záky pyšná. Podle zapůjčené krojované panenky zhotovila jednoduché, ale krásné kroje a nacvičovala taneček s písničkou v češtině s doprovodem piana z kazety. Podobně tak udělala pro všechny jiné děti, aby tam byla znát kultura toho národa. No, a diváci byly americké děti, které tak mohly získat větší představu o kultuře svých spolužáků.

Tím to ovšem neskončilo. Přišla ještě odměna za snažení a to v podobě pikniku v domě paní učitelky, kde po několik večerů probíhala dětská „party“ než se všech asi 60 dětí vstřídalo.

Děkuji, že budete této malé zprávě o záslužné práci jedné americké učitelky věnovat pozornost a jsem s krajanským pozdravem Váš čtenář

Jaroslav Slambora

SLOUPEK INFORMACÍ

(Dokončení ze str. 2)

Nyerere přestal platit farmářům za kávu a sisal, hlavní produkty vývozu a farmáři je přestali pěstovat. Pouze masivní obilní dary Spojených států zachránily zemi před vyhladověním. Nakonec se před třemi roky Nyerere rozhodl odstoupit; přitom prý prohlásil: „Kdybych nyní pozval do naší země bývalé britské kolonizátory, aby se přišli podívat na bývalé farmy a plantáže, asi by se „smíchem prohýbali až k zemi“, kdyby viděli, jak jsme to vše zhublařili!“ Jeho nástupce - prezident Ali Hassan Mwinyi - se ihned obrátil se žádostí o pomoc na MMF. Obdržel 500 milionů dolarů výpomoci ročně, avšak musil zrušit socialismus a zavést některé „kapitalistické“ reformy. Neúčinné státní podniky byly zavřeny a továrny byly vráceny soukromým podnikatelům. Měna byla devalvována. Farmáře ujistil, že za své produkty - kukuřici, bavlnu a tabák - obdrží spravedlivé ceny: jejich produkce hned „záračně“ stoupla. Členové parlamentu si začali najednou říkat navzájem „ctihodný poslanče“ a už neužívají oslovení „soudruhu“ jako tomu bylo dříve. V důsledku těchto reforem se nyní soukromé obchody pozvolna naplnily zbožím, takže si tam i obyvatelé sousední Zambie přijíždějí po „železnici svobody“ - (zbudované kdysi Čiňany) - kupovat mýdlo, kukuřici, žárovky a obnošené obleky, protože na nové a lepší obleky nemají peněz. Dříve, když Zambie žila v blahobytu, obyvatelé tehdy socialistické Tanzanie přijížděli po téže „železnici svobody“ do Zambie, aby si tam nakoupili, čeho potřebují.

V Tanzánii se tedy za pouhé tři roky v důsledku opuštění socialismu - stav ekonomie podstatně zlepšil, a jak se zdá, marxistický socialismus tam už dohasíná.

☐ Nikdo však neví, jak Africe bonem pomoci, když nemá dosud schopné odborníky a střední kádry, na nichž by mohla stavět.

Desítky jiných afrických zemí nyní pošilávají po Tanzánii a obracují se na MMF se žádostí o pomoc. MMF však spojuje finanční výpomoc se stále stejnými podmínkami: je třeba provést ekonomické reformy! Je nutno devalvovat měnu, zrušit subvence na životní potřeby, zlepšit zemědělskou politiku, zavřít nevýnosné podniky, odnárodnit továrny a ob-

chody, snížit vládní výdaje atd. Věci však nejdou předělat nikde snadno, zvláště ne v Africe, kde široké vrstvy obyvatel žijí dosud ve velké bídě a nutné reformy, aspoň dočasně, tuto bídu ještě více zhorší. Roste nezaměstnanost, vlády propouštějí z práce své zaměstnance, devalvací měny se nízké mzdy stávají téměř bezcennými, a proto i vládní příspěvky na veřejné služby a sociální péči silně klesly. V Zairu bylo například propuštěno z práce 60 tisíc učitelů škol a ceny potravin stouply o 50%! V Nigérii už vyvolalo zvýšení cen životních potřeb pouliční nepokoje, které armáda krvavě potlačila. Na Madagaskaru, který se také snaží skoncovat se svou marxistickou ekonomikou, chudí lidé prodávají dokonce své malé děti, protože je nemohou uživit, za několik dolarů, jen aby sami nezemřeli hlady. Tyto děti pak jsou zase překupníky prodány do jiných zemí, kde, když povyroste, jich je užíváno k různým službám a pracím. Mnohé tak přijdou například do Saudské Arábie. Podle zprávy OSN trpí dnes na Madagaskaru sedm z každých deseti dětí podvýživou. V Ghaně vláda propustila ze svých služeb 81,000 zbytečných zaměstnanců. Chudí lidé tam jsou na kost vyhublí, protože tamní vojenský diktátor Rawlings provádí ekonomické reformy s plnou rázností.

Obroda africké ekonomie nebude tedy snadná. V některých zemích je dnes soukromý sektor hospodářství zcela nepatrný a není schopen nahradit vládu, která opouští řízení průmyslu a obchodu. Cizí dluh je už beztak vysoký a jeho splácní znemožňuje jakýkoliv domácí, ekonomický pokrok. Francie se proto rozhodla odpuštit třetinu dluhu ve prospěch dvaceti nejchudších zemí, zejména v Africe. Jiní velcí západní věřitelé však dosud nenásledovali jejího příkladu

štedrosti. Cizí dárci, plánovači, vlády a mezinárodní společnosti, které by chtěly dále pokračovat v poskytování pomoci Africe, si uvědomují, že africký ekonomický problém je mohem větších rozměrů a daleko nesnadnější k vyřešení, než se dosud mysli. I nejtědřejší bilionové programy jsou jako kapka do moře pro tamních 474 milionů obyvatel, většinou chudých, bez vzdělání, žijících dnes ve 40 odkolonizovaných zemích.

Podsaharská Afrika dnes splácí MMF více peněz, než sama dostává z cizí pomoci. Pět zemí - Sierra Leone, Liberie, Zambie, Sudán a Somálsko - nemohou obdržet žádnou mezinárodní finanční výpomoc, protože nesplácejí své staré dluhy. Sudán k tomu navíc rozhodně odmítá provést požadované reformy. V případě Afriky je zřejmé, že ani provedení požadovaných reforem nepřivede vždycky zlepšení ekonomie země.

Vlády a mezinárodní organizace si tak uvědomují, že ve skutečnosti dosud nikdo nenalezl odpověď na to, jak zlepšit zoufalou ekonomickou situaci Afriky. Problémy k vyřešení jsou příliš rozsáhlé. Na druhé straně se však cítí, že bude nutno něco podniknout, aby se tyto africké země necítily zklamány Západem, když ztratily své iluze o marxistickém SSSR, který jim - kromě prodeje zbraní - nikdy ničím a nijak nepomohl, než co jim nabízel propagandou marxistických hesel. Ty země, jejichž vlády už svůj tragický osud uznaly a rozhodly se provést reformy, požadované Mezinárodním měnovým fondem, si jeho pomoci zaslouhují byť třeba i s podmínkou, že MMF tam pošle schopné poradce a dohlážitelé na to, jak a k čemu je půjčeného kapitálu použito. Celá tato situace se však prozatím zdá být těžko řešitelná.

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

“Only Mama Cooks Better”

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R. PH.

NAPROTÍ BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

ANNOUNCE
New Evening
Prices!

Hlas
RESTAURANT & LOUNGE

5734 W. Cermak Rd., Cicero

SENIOR CITIZENS SPECIALS

LUNCHES \$4.20 TILL 4:30 PM

10% OFF TOTAL BILL

MONDAY THRU THURSDAY DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef Dishes • American Favorites
- Seafood

For Daily Specials and Reservations 652-0795

Complete With Dessert and All The Trimmings For Approximately **\$4.50**

Gary, Ind. — Ve vězení v Indianapolis je mezi odsouzcenci na smrt také 18-leté černošské děvče jménem Paula Cooper, která společně s třemi jinými nezletilými černoškami v roce 1985 - (to jí bylo teprve 15 let) - pomohla ubodat k smrti 78-letou protestantskou učitelku bible Ruth Pelke. Zlotřilá děvčata ji totiž požádala, aby jim dávala hodiny výkladu bible v jejím bytě, kde ji pak společně ubodala. Na její mrtvole bylo nalezeno celkem 30 bodných ran. Pak ji nezletilé černošky ještě dotloukly k smrti jakousi nádobou. Děvčata - na útěku ze svých rodin - byla v době svého skutku ve stavu opilosti a jednala také pod vlivem marijuány. Důvodem tohoto násilného činu byla loupež; děvčata však našla u své oběti pouze 10 dolarů. Policie je zadržela už po dvou dnech pátrání. Cooperová se přiznala, že sama vše vymyslela a „zpunktovala“. Proto byla odsouzena k trestu smrti. Odvolání, podaná proti tomuto rozsudku, byla bezúspěšná; bylo poukázáno na mimořádně hroznou povahu jejího zločinu. Nyní bylo podáno nové odvolání proti provedení rozsudku smrti na Cooperové. Její právní obhájce poukazuje na její neutěšené dětství a těžké mládí: manželství jejích rodičů bylo rozhárané; když jí bylo 14 let, její otec ji znásilnil a její matka se pokusila spáchat sebevraždu. Přitom Paula sama málem přišla o život. Mohlo by se ještě dodat, že veřejná škola ji žádným mravním zásadám nenaučila, protože veřejná škola je v USA vedena filosofii, že mravní jednání je soukromou věcí každého jednotlivce, protože mravní zásady prý nemají žádnou „vědeckou“ objektivní hodnotu. - Nyní ve vězení pro odsouzenec na smrt Paula se prý chová vzorně a upřímně lituje svého činu. To však už život její staré učitelce nenavrátí, i když se prý nyní ve vězení Paula obrátila ke katolictví a svědomitě plní své náboženské povinnosti.

Poslední dva roky je v USA a v Evropě vedena mocná kampaň, požadující změnu trestu smrti Pauly Cooperové. Je poukazováno na její mladý nerozumný věk, kdy svůj čin

spáchala; tehdy byla ještě dítětem a nebyla schopna pochopit celý dosah svého činu. Odpůrci trestu smrti také tvrdí, že demokratické a křesťanské hodnoty jsou neslučitelné s trestem smrti, který je prý barbarský a necivilisovaný. Letos v červenci byly v Římě, v Bruselu, Paříži, Madridě a ve Varšavě uspořádány půlnoční demonstrační pochody s rozžatými svícemi na záchranu života Cooperové. Účastníci požadovali změnu jejího trestu prozatím na doživotí a zrušení trestu smrti vůbec. Mladí lidé nosí trička a špendlíky s její podobenkou. V Itálii 2 miliony účastníků kampaň „Zachovejte Paulu“ podepsalo petici, žádající americké autority, aby změnily rozsudek smrti, vyneseny nad ní za její bestiální vraždu. Americké i cizí organizace proti trestu smrti a dokonce i mnozí kněží a aktivisté lidských práv v USA, společně s „US National Commission Against the Death Penalty“, plánují zorganizovat letos na podzim ve Washingtoně společnou akci na ovlivnění US zákonodárců ve prospěch Pauly Cooper. Také je třeba připomenout, že vloni sám papež Jan Pavel II. se snažil přimluvit za uchování života černošského děvčete. Američtí biskupové jsou od určité doby také ve velké většině nepřiznivci provádění trestu smrti, i když tradiční katolická morálka zastává od pradávna stanovisko, že lidská společnost má právo se proti zločincům bránit i spravedlivou popravou vrahů.

Washington. — V důsledku sucha se předběžné odhady o stavu letošní úrody v USA nyní stále snižují. Podle posledních odhadů US departmentu zemědělství z 1. srpna - uveřejněných 11. srpna - US farmáři letos sklídí pouze asi 4.48 bilionu bušlů kukuřice, což bude o 37 % méně než v roce 1987, kdy sklídili 7.06 bilionů bušlů a o celých 50 % méně než v roce 1985, kdy sklídili skoro 9 bilionů bušlů. V Iowě, která mívá pravidelně největší úrodu kukuřice z celých USA bude letos úroda o třetinu horší než byla vloni; bude obnášet asi 848 milionů bušlů, zatímco v roce

LETEM

1987 se tam sklídilo 1.3 bilionu bušlů. Ve státě Illinois, který je ve sklizni kukuřice vždy na 2. místě po Iowě se letos čeká sklizeň pouze 665 milionů bušlů, zatímco vloni se jí tam sklídilo 1.2 bilionů bušlů. Kukuřice je v USA hlavním krmivem pro hovězí dobytek, vepře a drůbež. Úroda sojových bobů bude - podle odhadu z 1. srpna - letos v USA o 23 % nižší než byla vloni; může však být ve skutečnosti ještě daleko menší, protože počasí zůstává sojovým bobům nepřiznivě. Vloni se jich sklídilo 1.9 bilionů bušlů; 1. srpna se čekalo, že letos se jich sklídí 1.47 bilionu bušlů. Sojové boby jsou důležitým zdrojem proteinu pro dobytek a drůbež, a také se z nich vyrábí sojový olej, který má široké uplatnění v potravinářském průmyslu. Dosud neexistuje žádná ekvivalentní náhražka sojových bobů pro US spotřebu a zároveň jsou důležitým vývozním produktem zvláště do Japonska. U pšenice se v USA čeká nižší úroda o 13 %; asi 1.82 bilionů bušlů proti 2.1 bilionu bušlů vloni. - Department zemědělství zároveň připomněl, že z každého dolaru, vydaného spotřebiteli na potraviny, farmáři obdrží pouze asi 30 centů; ostatek připadá na výdělek bursy, na zpracování potravin, jejich dopravu, na placení pracovních sil a na výdělky obchodníků. Proto se prý letos ceny potravin zvýší pouze asi o jedno procento a příštím rokem o dvě procenta, protože USA mohou dosud čerpat ze zásob. Tento dohad se zdá být však příliš optimistický; nesmí se zapomenout, že vládní odhadci musejí brát letos ohled na presidentské listopadové volby a jiné politické skutečnosti. Proto jejich odhady inflace jsou někdy až nerealisticky nízké. - President Reagan podepsal zákon, kterým se US zemědělcům, postiženým suchem, poskytuje vládní podpora ve výši 3.9 bilionu dolarů - dosud největší v dějinách USA. Ti, kteří utrpí kvůli letošnímu suchu ztráty na úrodě vyšší než 35 %, obdrží podporu ve výši 65 % ztraceného výdělku. Ti, kteří utrpí ztráty úrody vyšší než 75 % čekaného normálního výnosu, obdrží podporu ve výši 90 % ztraceného výdělku, aby mohli platit úroky ze svých půjček a mohli pokračovat ve farmaření i příští rok.

Panama City. — Šest měsíců po vyhlášení ekonomických sankcí proti Panamě prezidentem Reaganem za účelem odstra-

nění jejího samozvaného diktátora gen. Manuela Noriegy - (který byl obviněn z nestoudného pašování omamných drog do USA ve velkém měřítku) - političtí pozorovatelé říkají, že se úmysl Spojených států nejen nepodařil, nýbrž že americkými sankcemi se Noriegeva posice spíše ještě posílila. V pátek 12. srpna slavil proto hrdě 5. výročí svého vrchního vladání nad Panamou. - US ekonomické sankce uškodily panamským středním sociálním vrstvám a panamskému soukromému sektoru, které jsou v politické opozici proti Noriegevi. Panamci ve svém celku jsou však na USA rozzlobeni, protože dobře vědí, že mohly klidně Noriegeou z vlády v Panamě odstranit „v době několika minut“, kdyby bývaly skutečně chtěly, avšak ve skutečnosti nečinily nic. Kromě toho opozice proti Noriegevi utrpěla citelnou ztrátu, když její přední politik Arnulfo Arias Madrid, který opozici sjednocoval svou velkou osobní autoritou, 10. srpna náhle zemřel v Miami na srdeční mrtvici. Opozice, která je rozštěpena na několik skupin, tam nyní nemá žádného vůdce, který by jí sjednocoval; tím také nemá žádného společného kandidáta pro presidentské volby, které se mají v Panamě konat v příštím roce. Tím se pak zvláště posílila posice gen. Noriegy u panamské armády a nevylučuje se možnost, že sám Noriege bude jediným presidentským kandidátem v příštím roce. Tak Noriege bude mít zároveň skutečnou moc a presidentskou prestiž. Protože ekonomické sankce Spojených států byly bezúspěšné, Reaganova vláda nemůže dnes proti Noriegevi nic účinného podniknout. Mohl by být odstraněn pouze vojenským zásahem, avšak Washington takové řešení zamítá, aby nebyl mezinárodně kritizován za to, že jedná podobně jako SSSR. Jedině snad bylo možno podpořit některého význačného člena panamské armády, aby pro záchranu panamské demokracie Noriegeu zajal a dal postavit před soud kvůli jeho podpoře mezinárodních čachrů s narkotiky; jenomže před takovou možností se vychytralý Noriege předem zabezpečil tím, že se s vysokými důstojníky panamské armády rozdělil o nekalé zisky, které mu dosud plynou z napomáhání velkopašerákům narkotik. Ve věci Noriegy to tedy někdo z našich pánů advokátů a „diplomatů“ zcela zjevně a důkladně zpečkal, aniž

SVĚTEM

si přitom všiml, jak hloupě přitom nahrál do rukou diktátoru Castrovi na Kubě a Ortegaovým sandinistům v Nikaragvě.

Noriegea teď ve svých proslovích u příležitosti oslav 5. výročí své vlády, ostře napadl „imperialismus“ Spojených států, které se prý snaží „uškrtnit Panamu“, aby si nadále mohly podržet kontrolu nad Panamským kanálem a užívat svých vojenských základů na území Panamy. On sám prý neustoupí „ani o krok zpět“. Spojené státy se prý musejí smířit s jeho přítomností v Panamě a musejí se zdržet zasahování do vnitřních panamských záležitostí.

Manila. — V tomto roce se opět zvýšil počet uprchlíků v rybářských kocábkách po moři z komunistického Vietnamu kvůli tamní velké ekonomické bídě. Vietnamci prchají obvykle na bídných rybářských člunech, které už dosloužily a nejsou schopny plavby na širém moři. Tyto jejich čluny jsou pak často terčem útoků mořských pirátů, kteří olupují uprchlíky o všechno, co ještě mají. Letos 22. května 110 Vietnamců uprchlo na 35 stop dlouhém rybářském člunu, jehož motor už třetí den na moři vypověděl službu. Člun pak byl unášen jen mořskými vlnami. Dne 9. června se US vojenská loď „USS Dubuque“ na své cestě do Perského zálivu setkala s tímto člunem a darovala uprchlíkům pouze něco potravin a vody; US kapitán rozhodl, že mu nebylo dovoleno vzít uprchlíky na palubu, protože jeho loď byla na cestě do válečné zóny. Před několika dny byl člun s vietnamskými uprchlíky mořem donesen k filipinskému ostrůvku Palawan, vzdálenému 400 mil jižně od Manily. Člun i jeho osazenstvo byly v žalostném stavu. Polovina uprchlíků už zemřela následkem vyhladovění a zbývající nakonec utloukli pět umírajících uprchlíků a snědli je, aby se udrželi při životě. V USA je nyní případ kapitána lodi „USS Dubuque“ vyšetřován; někteří se domnívají, že v daných okolnostech bylo jeho povinností uprchlíky na loď přijmout. Mluví Vysokého komisaře pro uprchlíky u OSN však prohlásil, že americké lodi se vždycky chovají vůči lodím s uprchlíky velmi štedře a lidsky; totéž však prý není možno říci o lodích jiných zemí, včetně asijských, které často potkávají čluny s vie-

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650

OLympic 2-2854

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

tnamskými uprchlíky: když tyto cizí lodí zjistí, že na kocábkách jsou hladoví a žízniví uprchlíci, strádající slunečním úpalem a nemocí, jejich kapitáni obyčejně pro ně neučiní nic a pokračují dále ve své cestě.

Washington. — Dne 11. srpna US Dům reprezentantů schválil 244 hlasy (demokraté) proti 132 (republikáni) návrh zákona, podle kterého mají skončit všechny US investice v Jižní Africe a má být na ni uvaleno téměř totální obchodní embargo, aby byla tak donucena skončit svůj systém oddělení ras. Hlavním důvodem, proč tento zákon byl odhlasován právě nyní, bylo získat americké voliče - přívržence černošského kazatele Rev. Jesse Jacksona - pro presidentského kandidáta Mike Dukakise, který ve své politické platformě slíbil totální boj proti jihoafrickému apartheidu a prohlášení JAR za teroristický stát. Jaká to ironie! SSSR, který 70 let terorizuje kde - koho všude kam zasáhl svým vlivem, je najednou „mírumilovný“; Izrael se „jen brání“ teroristickým akcím, ale jen JAR je zato kárán a zván teroristickým státem, protože běží o jinou barvu pleti. Určitě, apartheid je nespravedlivý, upřímně, pociťivě a promyšleně ji odbourává i sama jihoafrická vláda, ale proč se vidí i v USA jen apartheid rasová v JAR, zatímco ve všech zemích s komunistickými režimy se po tolik desetiletí úplně přehlídí politická a sociální apartheid všech, kdo se jen trochu odváží komunistický systém veřejně kritizovat?

A proč se naši páni kongresníci různých křesťanských vyznání nezastanou také jednou veřejným hlasováním křesťanů v zemích s komunistickými režimy když přece velmi dobře vědí, že tamní apartheid marxistických ateistů doléhá na odvažné věřící křesťany s ještě větší policejní a soudní krutostí než na mladé zfanatisované černochoy, pochytané při teroristických akcích v JAR? Je to všechno v tom dnešním umělé rozdeleném světě na sféry mocenských zájmů a politických vlivů nejen „trochu podivné“, ale hlavně křiklavě nespravedlivé!

Odhlasuje-li tento zákon také US senát, kde demokraté mají rovněž prozatím také většinu, pak president Reagan bude asi tento zákon vetovat, i když by to asi odcizilo některé málo o JAR informované voliče Republikánské strany. Aby se pak po presidentském vetu návrh zákona mohl stát zákonem, spojený Kongres by jej musil schválit dvoutřetinovou vět-

šinou. Protože 100. Kongresu už nezbyvá mnoho času, celá procedura nebude asi moci být za nynější administrace skončena, avšak demokraté tím mohou získat některé nerozhodné voliče, kteří nevidí, jak se Moskva už „třese radostí“ ze zesílení vlivu nad bohatstvím vzácných kovů JAR, na nichž dnes závisí téměř veškerý náš americký letecký, elektronický a „vesmírový“ průmysl. Tohle vše současná Bothova vláda JAR ví až příliš dobře, stejně jako ví, že udělení volebního práva každému barevnému do většinové černošské federální vlády z Jihoafrické republiky demokracii neudělá, ale spíše naopak: policejní levicovou diktaturu.

Rangoon. — V socialistické Birmě se věci daly do pohybu. Ve dnech 8.-12. srpna tam došlo ve 24 městech k bouřím proti novému radikálnímu prezidentu Sein Lwin-ovi a proti „26-leté opresivní socialistické vládě země“, kvůli hospodářské krizi, kterou je Birma postižena špatným hospodařením jejího dosavadního levicového režimu. Ceny tam rychle stoupají; v prvních šesti měsících 1988 tam například cena rýže stoupla o celých 400 % a v několika posledních dnech o dalších 30 %. Nový prezident je nenáviděn birmanským lidem, protože dříve za režimu svého předchůdce Ne Wina krvavě potlačoval všechny demonstrace proti opresivní vládě. Letos v březnu a v červnu také brutálně potlačil studentské demonstrace; bylo přitom zastřeleno více než 100 bezbranných studentů. Už v roce 1962, kdy se Ne Win zmocnil vlády při krvavém státním převratě, dal Sein Lwin potlačit studentské demonstrace proti Ne Winovi; tehdy bylo zastřeleno 22 universitních studentů. - Nyní demonstranti - mezi nimiž bylo zase mnoho studentů, budhistických mnichů i dělníků - nosili nápisy, nazývající Sein Lwina „psem, fezníkem a nacistou“. Požadovali jeho odstoupení, loupili státem vlastněné obchody, pálii policejní a vládní budovy a

chovali se provokativně vůči armádě i policii. Podle úředních údajů armáda zastřelila 95 demonstrantů, stovky jich byly zraněny a tisíce zatčeny. Podle cizích diplomatů jen v Rangoonu prý bylo několik set zabíjených. Demonstranti také vyhodili do povětří část železničních kolejnic nedaleko hlavního města a zmocnili se jižního přístavu Kawthaungu. US senát hned 11. srpna ve své rezoluci obvinil vládu Birmy z „masových vražd, nespravedlivého zatýkání a odírání lidských práv“ v jejím brutálním pokusu odporu proti bezbranným demonstrantům. Dne 12. srpna pak bývalý generál Sein Lwin - (nový vládce Birmy po 17 dnů) - skutečně rezignoval ze své presidentské funkce i ze svého předsednictví socialistické strany Birmy. Podle rozhlasové zprávy „Shromáždění lidu“ a „Ústřední výbor socialistické strany Birmy“ budou do týdne jmenovat jeho nástupce. Socialistická strana si tedy asi chce nadále podržet svou diktátorskou moc; nevyklučuje se však možnost, že podle návrhu Ne Wina, který nedávno se sám zřekl vládních otěží, bude národnímu referendu předložen návrh o přeměně dnešního socialistického režimu Birmy v režim, kde bude dovolena existence více politických stran. Studenti však nedůvěřují „dobré vůli“ socialistického režimu a proto hrozí novými demonstracemi, nebude-li Birma ihned přeměněna v demokratickou zemi. Studenti také žádají, aby byl Sein Lwin postaven před soud.

Jeruzalém. — Dne 11. srpna izraelský ministerský předseda Yitzhak Shamir zamítl v rozhlase návrh izraelských pravicových extrémistů, aby okupovaná území Gázy a Pře-djordaní byla urychleně připojena k Izraeli, když jordánský král Hussein s nimi přerušil všechny hlavní administrativní spoje. Shamir řekl, že konečný statut těchto území má být předmětem vyjednávání s Palestinci, kteří nepřináleží k

organizaci PLO. Podle úmluvy, uzavřené v roce 1978 v Camp David, má být na dobu pěti let udělena Palestincům omezená samospráva, a pak teprve má být vyjednáváním rozhodnut definitivní statut těchto území. Izrael prý v této věci bude respektovat své mezinárodní závazky. Palestinci však ze své strany bezpodmínečně požadují založení zvláštního Palestinského státu, a za jedině zákonné zástupce při mírových jednáních považují členy PLO - Yassera Arafata. - Mezitím bez velkého hluku izraelské vojáky dále střílejí do palestinských demonstrantů, buldozery bourají jejich domy, zabírají palestinské pozemky pro zakládání nových židovských kolonií a rozšiřují se staré kolonie. Shamir sám se zapřísahá, že „železnou pěstí“ rozdrtí všechny pokusy o ustavení organizací PLO nějaké palestinské vlády v exilu.

Ostrov Goree, Senegal. — V letech 1600-1870 bylo ze západní Afriky posláno přes Atlantický oceán do „Nového světa“ celkem asi 12.6 milionu černošských otroků. Z tohoto počtu připadalo na samotné 18. století asi 80 % všech vyvezených otroků, poslaných do Ameriky k práci na plantážích nejen v Britské severní Americe, ale i v Brazílii, ve francouzských a britských državách v Karibském moři a ve střední Americe. Američtí černoši, kteří na to mají peníze, konají nyní v létě „poutě“ do různých stanic podél západního afrického pobřeží, odkud byly organizovány výpravy za oceán s černošskými otroky - jejich předky. Tyto jejich zájezdy trochu

připomínají návštěvy Židů do koncentračních táborů v územích, zabraných nacisty za 2. světové války, jenomže prý v opačném smyslu, protože černoši trpěli teprve v Americe. Jednou z takových stanic byl ostrůvek Goree, ležící při atlantickém pobřeží - asi dvě míle od senegalského hlavního města Dakaru. Tento ostrůvek už navštívili mimo jiné také Yasser Arafat, Rev. Jesse Jackson a státní tajemník George Shultz. V březnu 1989 tam bude pořádán „panafrický festival umění a kultury“; čeká se, že v té době tento ostrůvek navštíví velký počet amerických černošských turistů, kteří tam přinesou hodně peněz. V tamní budově bývalého amerického konsulátu má být zřízeno afro-americké museum.

Manila. — Dne 13. srpna místopresident Filipin Salvador Laurel obvinil ve svém dopise presidentku Corazon Aquinovou z „neschopnosti vládnout“ a naléhal na ni, aby rezignovala ze svého úřadu; neučiní-li to, pak prý sám podá rezignaci. Vytkl Aquinové nerozhodnost v jednání, neschopnost vnutit veřejný pořádek a učinit konec korupci. Také i nedostatek rázného a účinného vedení při provádění potřebných reforem. Přílišně prý plytvá svou energií při své péči uchovat si svou popularitu. Ve svých slovech je prý velmi kazatelská a odhodlaná, její skutky prý selhávají. Presidentka Aquinová ze své strany zase obvinila Laurela, že zanedbával svou místopresidentskou funkci, neúčastnil se schůzí vlády a namísto toho raději hrál golf...!

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku

5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu: \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zaslání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TURON, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387 - 7000

SPORT

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace o MS 1990

USA - Jamaica 5:1

Mužstvo US porazilo hladce mužstvo Jamaiky a tím se kvalifikovalo do 2. kola.

Za mužstvo US hrají dva hráči Chicago Sting Paul Krumpe a Frank Klopas.

Klopas si v tomto zápase vstřelil dvě branky.

MS 1990 v Itálii

I přesto, že do příštího mistrovství světa zbývají ještě dva roky, výbor světové fotbalové organizace již připravil program zápasů.

Itálie jmenovala pro toto mistrovství následující města:

1. Řím, 2. Milán, 3. Florencie, 4. Bologna, 5. Neapol, 6. Verona, 7. Palermo, 8. Udine, 9. Cagliari, 10. Turin, 11. Bari, 12. Genoa.

Tohoto mistrovství se opět zúčastní 24 mužstev. První kolo bude sehráno 9.-21. června 1990.

Finále bude hráno v Římě 8. července 1990.

Kvalifikace o MS 90

Mužstvo Československa bylo zařazeno do 7. evropské skupiny ve které jsou následující státy:

1. Belgie
2. Československo
3. Luxemburg
4. Portugalsko
5. Švýcarsko

Hraje se systém každý s každým doma i venku.

První dvě mužstva se kvalifikují na MS 90.

Přehled zápasů mužstva ČSSR:

19.10.88 - Luxemburg - ČSSR
16.11.88 - ČSSR - Belgie
30. 4.89 - Belgie - ČSSR
15. 5.89 - ČSSR - Luxemburg
7. 6.89 - Švýcarsko - ČSSR
6.10.89 - ČSSR - Portugalsko
25.10.89 - ČSSR - Švýcarsko
16.11.89 - Portugalsko - ČSSR

O ostatních evropských skupinách situace vyhlíží následovně:

1. skupina:
Bulharsko, Dánsko, Řecko, Rumunsko

2. skupina:
Albánie, Polsko, Švédsko, Anglie

3. skupina:
Island, SSSR, Turecko, Vých. Německo, Rakousko

4. skupina:
Finsko, Holandsko, Záp. Německo, Wales

5. skupina:
Francie, Norsko, Kypr, Jugoslávie, Skotsko

6. skupina:
Irsko, Sev. Irsko, Malta, Maďarsko, Španělsko

Ze skupiny se čtyřmi státy postupuje vítěz, ze skupiny s pěti státy postupují první dva.

TENIS

Finále v Torontě

Lendl - Curren 7:6, 6:2

Tenisový turnaj v Torontě skončil vítězstvím Lendla, který po menší přestávce se opět ukázal na tenisovém turnaji.

Kevin Curren zahrál výborný

tenis pouze v 1. setu, 2. set patřil úplně Lendlu.

Lendl za svoje vítězství obdržel odměnu 119,700 dolarů, zatímco Currem se musel spokojit s polovinou vítězného obnosu.

Finále v Praze

Muster - Rolden 6:4,5:7,6:2

Rakušan Tomáš Muster porazil ve finále Argentince Roldena, čímž se stal vítězem pražského turnaje o ceny ve výši 170,000 dolarů.

Všichni českoslovenští tenisté byli předčasně vyloučeni.

Mason, Ohio

Kureš - Warder 6:1,5:7,6:2

Michael Kureš syn našeho krajana z Willow Springs, IL., porazil Australana Wardena v kvalifikačním utkání v Ohio.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Turnaj Gr. White

První mužstvo Sparty skončilo svou dovolenou a již tento víkend 20.-21.8. se zúčastní velkého turnaje klubu Gr. White.

Turnaje Gr. White se zúčastní celkově 12 klubů, které byly rozděleny do dvou skupin:

1. skupina:
1. Sparta
2. Kickers
3. United Serbs
4. Wings
5. Fortuna
6. Real F.C.
2. skupina:
1. Eagles
2. Gr. White
3. Croatan
4. Vikings
5. Royal Wawel
6. Rams

Program zápasů Sparty

Sobota: 11:45 vs. Fortuna
2:00 vs. Kickers
4:15 vs. Wings
Neděle: 12:45 vs. Real F.C.
3:00 vs. United Serbs
o 3. místo: 5:00 P.M.
Finále: 6:00 P.M.

Úspěchy Spart'ánek v Evropě

Dvě mužstva spart'anských děvčat ve věku od 13 do 16 let se odvážila k zájezdu do Evropy na dva největší evropské turnaje, kde dokázala čelit nejlepším mužstvům světa v jejich věkových skupinách.

Mužstvo pod 14 let si přivezlo domů populární trofej „Dana Cup“, o který se hraje každým rokem v Dánsku. Tohoto turnaje se zúčastnilo 80 mužstev v každé věkové skupině a nakonec vítězem pod 14 let se stala Sparta Chicago bez jediné prohry se skorem 31:1 ve prospěch Sparty.

Naše Spart'anky porazily Sunde z Finska 9:0, Landvetter z Dánska 2:0, Vadmyra z Finska 4:0, Midbygden z Norska 4:0, Katten z Norska 3:0, Mathopen z Dánska 4:0, Follése z Norska 3:1.

V polofinále Fortunu z Dánska 1:0 a ve finále Larvik z Norska 2:0.

Finálovému utkání přihlíželo více než 15 tisíc diváků, z nichž 90 % povzbuzovalo naše mužstvo svým Sparta go... Sparta go...

Naše Spart'anky své fandry nezklamaly a dvěma brankami si zajistily vzácnou trofej „Dana Cup“.

Upřímně gratulujeme!

„Copenhagen Cup“ ve Spartě

Tak jako dívky pod 14 let, taktéž 1. mužstvo pod 16 let dokázalo v Evropě dosáhnout velkého úspěchu. Naše Spart'anky nejdříve vyřadily Brøndby z Dánska 1:0, pak Luckeby ze Švédska 2:1, Vikings z Norska 2:0 a národní mužstvo Islandu 2:0.

Ve finálovém zápase v Kodani Sparta měla za soupeře mistra Švédska Malmö F.C. Zápas byl velmi vysoké úrovně a skončil i po prodloužení 1:1.

Rozhodnutí padlo ve střelení penalty, kde Sparta vyhrála 4:2 a přivezla si domů jednu velkou evropskou trofej - „Copenhagen Cup“.

Gratulujeme Spart'ankám k tomuto úspěchu a doufejme, že i v příštím roce svůj pohár obhájí.

Tento zájezd by nemohl být uskutečněn bez finanční podpory mnohých našich přátel.

Děkujeme touto cestou Mid-America Federal S.L., Best Machine, Sidwell Company, Hiffman Industries a mnoha jiným dárcům za jejich finanční podporu.

Děk patří vám všem.

Výbor Sparty

Odbočka ČSNRA

„28. říjen“

pořádá

3. ročník

tenisové soutěže

Pod záštitou Mid-America Federal Savings & Loan Assn. Hugo Koranda - Honorary Chairman, Vlasta Snebergerová - Vice-President.

Bude se hrát v sobotu 10. září a v neděli 11. září opět na dvorcích Morton-West High School, Harlem a 24. ulice v Berwynu.

Zúčastnit se mohou krajané a exulanti československého původu.

Soutěžit se bude:

- 1) v pánské dvouhře
- 2) v dámské dvouhře
- 3) v pánské čtyřhře
- 4) v dámské čtyřhře
- 5) ve smíšené čtyřhře

Jednotlivcům, kteří mají zájem o kteroukoliv čtyřhru a nemají spoluhráče, bude partner přidělen při losování v klubovně Sparty A.B.A. na Čermákově třídě v Ciceru ve středu dne 7. září v 7 P.M., kdy též končí lhůta přihlášek.

Zápisné je \$5.00 za jednotlivce, \$10.00 za dvojici.

Přihlášky přijímá:

Ota Karásek
2712 So. 58th Court
Cicero, IL 60650
☎ 656-9581

Zveme všechny činné hráčky a hráče v chicagské metropolitní oblasti k účasti na této soutěži.

Filmovat opět bude Pavel Vaněček.

Za odbočku 28. říjen Rozina Nehasíková, předsedkyně
Joseph Bárta, jednatel

Prodej lotů
úrodné půdy v Arizoně
Wilcox - Arizona

3 loty - každý velikosti 40 akrů. Možno zakoupit dohromady, anebo jednotlivě. Cena podle dohody.

Bisbee - Arizona

Na prodej 12 lotů - velikost 330 feetů x 146 feetů. Loty je možno koupit dohromady, anebo odděleně: Cena jednoho lotu \$1,300 anebo podle dohody.

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů. Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North East Corner Highway 83rd & 123 ST. \$ 9 tisíc, anebo nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradnu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

SPARTA A.B.A. pořádá v neděli 28. srpna 1988

PIKNIK

V National Grove
Des Plaines Ave.

26. ulice North Riverside
zahradka č. 3

Sparta A.B.A. srdečně zve všechny přátele a známé. Začátek v 11 hodin. K tanci a poslechu bude vyhrávat hudba: CONCERTINA

OBČERSTVENÍ

Výborné bramborové placky!

Spojené státy byly letos a dosud jsou postiženy velkým suchem

Letos byly právě ty části Spojených států, které jsou obilnicí celé země, kde je chov dobytka a pěstování zeleniny - (t.j. státy středozápadu a jihovýchodu) - postiženy katastrofálním suchem, jehož tam není pamětníka. Polní úroda byla z velké části suchem zničena, protože v květnu a v červnu, to je v měsících nejrychlejšího růstu plodin, celé týdny nepršelo. Deště se dostavily až v polovině července, avšak byly nedostatečné a přišly pozdě. Ani budoucnost se neukazuje nijak slibná. Ceny obilí a jiných plodin začínají proto rychle stoupat. Rajska jablčka, která se dříve prodávala tři libry za dolar, nyní například stojí až dva dolary za libru. Teplota byla v době tohoto sucha nezvykle vysoká, zejména na středozápadě, kde dosahovala téměř denně 85, 90 až 100 stupňů F.

V této souvislosti se klade otázka, jaká je asi příčina tohoto sucha. Většina vědců se domnívá, že šlo pouze o „přirozené úchyly“ v počasí a povětrnosti, které jsou na zeměkouli každým rokem v některých krajinách. Podnebí je na zeměkouli proměnlivé, kolísavé; úchyly však dříve či později skončí a vše je zase jako dříve. K trvalým změnám někdy sice dochází, avšak obvykle jen pozvolna. V třicátých letech byl západ Spojených států také postižen katastrofálním suchem, zvaným „dust bowl“. Nedávno byly po několik let postiženy rovněž katastrofálním suchem země Sahelské zony pod Saharou v Africe: potom byla postižena suchem východní Afrika a letos zase sever Habeše. Před několika roky ve vánoční době, náhlé oteplení moře naproti Peru v Jižní Americe - tento málo známý zjev dostal název „Niño“ - vyvolalo na různých místech světa - včetně Austrálie a západu Spojených států - katastrofální bouře, průtrže mračen, povodně a mořský příboj podél pobřeží. Vloni byl sever amerického středozápadu při Chicagu postižen nikdy nevidanými lijavci a povodněmi. V dějinách hladina Velkých jezer však často stoupala a klesala.

Československo bylo postiženo velkým suchem po válce, zejména po roce 1947, kdy mu „bratrský“ Sovětský svaz přispěchal na pomoc americkým obilím, aby tak zmírnil nepokojenost lidu před připravovaným únorovým státním

pučem a nastolením komunistické diktatury.

V roce 1963 tak silně přišlo v okolí východoafrického jezera Tanganjiky, že jeho vody stouply o pět metrů, takže jeho přístavy byly nepoužitelné. V celé koloniální době k tomu předtím nikdy nedošlo. V Zairu na jihu provincie Katangy (Shaba) je šest měsíců deštivá sezona - (od listopadu do dubna) - a pak šest měsíců ani nekápne; v roce 1964 však náhle v polovině tamní suché sezony, kolem 15. srpna, náhle začaly bouře a lijavce jako za deštivé sezony, které trvaly celý týden, a pak zase bylo sucho. Domorodci tvrdili, že nikdy k ničemu takovému nedošlo, a vykládali si tento zjev tak, jako by Panna Maria - jejíž velký svátek se slaví právě 15. srpna - se na tamní obyvatele hněvala. Ve Starém zákoně také čteme o dobách dlouhého sucha; stačí si vzpomenout na sedm „hubených let“ ve starém Egyptě a na tři a půlleté sucho za proroka Eliáše. - (Jsou obavy, že letošní sucho v Habeši, kde pramení Nil, způsobí velký pokles vody v Nilu a tím sucho i v Egyptě, kde jsou pole zavlažována vodou z Nilu.) - Geologové nás informují, že ve vzdálenější minulosti na různých místech zeměkoule docházelo k velkým změnám počasí. - Letošní sucho na americkém obilném středozápadě je tedy asi něčím pomíjivým, co snad zase přejde. Mezitím, co toto píšeme, se Nil následkem lijavců rozvodnil a tisíce lidí je v Sudánu bez přístřeší.

Menšina vědců, avšak významných, však podává jiný výklad dnešního sucha v USA. Dne 23. června Dr. James Hansen, vědec, pracující pro vesmírový úřad NASA, prohlásil před kongresním podvýborem, že v prvních pěti měsících tohoto roku naše zeměkoule byla teplejší než za celou dobu posledních 130 let, kdy se v USA a jinde konala měření atmosférických podmínek. Sám si je prý „z 99 %“ jist tím, že příčinou tohoto celosvětového oteplení, vědci už dlouho očekávaného, je tzv. „skleníkový účinek“ (greenhouse effect), způsobený zvýšením obsahu kyslíčnicku uhličitého a jiných plynů v zemské atmosféře, a to v důsledku stále rostoucí industrialisace země - (zejména z kouře z továren a z automobilových výfuků). Protože v průmyslu se spalují fosilní látky jako jsou uhlí, zemní olej a přírodní plyn, v atmosféře se zvyšuje obsah kyslíčnicku uhličitého, methanu, kyslíčnicku dusíku a sirmatých kyslíčnicků, které pak způsobují, že tepelné

sluneční paprsky, dopadající na zemský povrch, jsou těmito plyny absorbovány, a proto jsou pak vyzařovány zpět do vesmíru v menší míře, než by byly vyzařovány, kdyby atmosféra nebyla zmíněnými plyny znečištěna. Jsou tedy zadrženy a způsobují stále větší oteplování zemské atmosféry, která se pak podobá atmosféře ve sklenku. V tomto našem století průměrná teplota země už tak stoupla o jeden stupeň F. Bude-li „greenhouse effect“ dále nerušeně pokračovat, pak se čeká, že v letech 2025-2050 zemská teplota stoupne o 8 až 9 stupňů F, což by způsobilo hluboké změny na zeměkouli: hladina oceánů by stoupla až o 4 stopy, kleslo by množství vody v řekách i v jezerech, a v mnohých částech světa by se úplně změnilo podnebí; rozsáhlá území, dnes zemědělsky bohatá a úrodná, by byla postižena suchem, hladem a nemocemi.

Podobným způsobem se 30. června vyjádřilo v Torontu na konferenci 330 vědců a politických osobností ze 46 zemí. Ve svém závěrečném prohlášení řekli, že oteplování zeměkoule se svými důsledky sucha, neúrody, hladu a zvýšení hladiny oceánů, se zdá být nevyhnutelným následkem industrialisace země. Zároveň hojně užívané v naší moderní společnosti, ničí ochrannou vrstvu ozonu ve vyšší atmosféře. Kyselý déšť pak ničí naše lesy, pole, řeky a jezera. Přítomní doporučili vydání mezinárodních zákonů pro udržení čistoty zemské atmosféry a přírodního prostředí; jinak prý naší zemi hrozí katastrofa.

Průmyslovým zemím doporučili, aby do roku 2005 snížily o 20 % vznik a únik do vzduchu kyslíčnicku uhličitého ze svých průmyslových podniků; toto snížení bude nakonec musit dosáhnout 50 %. Do roku 2000 má být zastaveno užívání všech chlorofluorouhlíků, které ničí vrstvu ozonu ve vrchní atmosféře, chránící pozemský život před zhoubnými ultrafialovými slunečními paprsky. Průmyslové země také mají nalézt metody pro snížení vypouštění do vzduchu sirmatých sloučenin, které způsobují kyselý déšť. Národy mají také být vyzvány ke skončení odlesňování svých zemí, protože lesy jsou na zeměkouli nutné k odbírání z atmosféry přebytečného kyslíčnicku uhličitého. - Nynější velké sucho v USA je prý tedy „jednou složkou“ skleníkového účinku, který se začíná projevovat na naší zemi, a který se bude zvyšovat a nabude katas-

trofálních rozměrů, nebude-li nic podniknuto pro jeho snížení.

Nikdo z vědců se však nedomnívá, že nynější sucho v USA by bylo úmyslně způsobeno lidským úsilím. Ví se však, že Sověti provádějí na Sibiři různé pokusy v oboru způsobení změny podnebí; dosud prý měli jen místní a omezené úspěchy. Dnešní sucho v USA bylo vy-

oláno nepříznivým směrem větrů vysoko v atmosféře, zvaných „jet stream“, které přicházejí do Spojených států ze Sibiře. Komu by se podařilo ovlivnit směr těchto větrů, měl by v moci vyvolat po libosti ve Spojených státech katastrofální sucho a horko. Toto však snad dosud patří spíše do oboru fantasie než do oboru reality.

Josef V. Tománek

ARCIBISKUP MARCEL LEFEBVRE (Dne 30. VI. 1988 proti zákazu Vatikánu, byli arcibiskupem Lefebvrem vysvěceni na biskupy platně, ale nedovoleně kněží: B. Kallerais, R. Williamson, A. Galarreta a B. Fellay.)

Svatý Otec Pavel Druhý z Vatikánu, Polák z Wadowic náš Karel Wojtyla, jako světec slouží Bohu, Kristu Pánu, Matce Páně, jež Mu rány hojila.

Děkujeme papeži za modlitby, péči, za mír, jež nám vyprošuje na nebi, na svých cestách světem slyšel cizí řeči, jimiž národové Boha velebí.

Bohu, lidstvu zasvětil své srdce zlaté, jež se dneska rmoutí bolem sklíčené, když zas nastal rozkol v naší Církvě svaté, aby dílo Boží bylo zničené.

Odbojného pastýře a podivína, svatý Otec před rozkolem varoval, po exkomunikaci ho zřítá vina, jenom zlý duch jásá, jenž vše zosnoval.

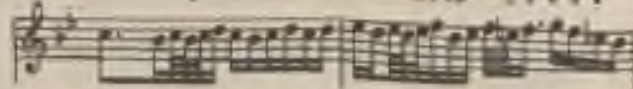
Krista Pána katolickou Církev pravou, neposlechl kmet ten bez kázně ni pokory, čtyři biskupy vysvětil s velkou slávou, Bohu, papeži a Církvě navzdory.

Jako pravoslavní a tak starokatolíci, arcibiskup schizmatu se dopustil, jistě není št'astný v hloučku rebelantů, za potlesku nevěreckých temných sil.

Katolická Církev pronásledovaná, v Římě na Petrově Skále bude stát, rozkol nezničí nám dílo Krista Pána, jež do konce světa bude rozkvétat!

(New York, 1.VII.1988)

**KRASNA ČESKA MUZIKA!!!!..
BEAUTIFUL CZECH TAPES!!!!**

Two beautiful Czech tapes entitled "Classics from Czechoslovakia" and "Czech Christmas and Religious Favorites". With great music and beautiful voices, the "Classics" has songs such as Cerny Cikan, Do Lesicka, U Studanky. Also available is the "Religious" tape with beautiful hymns recalling the lovely songs sung at Czech Masses such as Tisickrat Pozdravujeme, Poj'd Spositali, etc. Side Two has beautiful Christmas carols (koledy). Great gifts for birthdays, anniversaries, Mother's Day or Father's Day!! A total of 17 songs on each tape with lyrics included. Send \$8.50 plus \$1.50 postage and handling for each tape to East Bernard, Czech Singers, c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, Texas 77435. Please specify which tape you want.

The Great American Investment

1-800-US-BONDS

Vzpomínáte si? - Takto jsme zase demonstrovali tehdy my s mnoha Američany v Chicagu na State Str. proti sovětské okupaci naší staré vlasti.

RUSSIANS GET OUT OF CZECHOSLOVAKIA

JE TOMU UŽ 20 LET!

(Dokončení ze str. 1)
několika starých „zasloužilých“ a Stalinem likvidovaných bolševiků, hrozně spílají zak-

ladatelům obrodného hnutí z r. 1968 K-231 a vůbec nevědí, mají-li adoptovat nové postoje a slovník Pelikánových „Listů“ - (časopisu čs. socialistické opozice z Říma), nebo jestli mají té opozici svých bývalých soudruhů jen spílat do zrádců a pravicových buržoustů. Oni vám ty články těchto tzv. „bývalých soudruhů“ v našem dnešním exilu jsou totiž také docela zajímavé tím, jak se najednou ze všeho „vykrucují“. Někteří z nich nám totiž najednou chtějí namluvit, že všechno to, co se v Československu dělo od února 1948 nebylo děláno ve jménu „pravého marxismu“,

ale že všechny ty popravky, velkérádeže, mučení nevinných byly jen Stalinovy deformace Marxe, Engelse i Lenina. A že kdyby bývalo bylo „po Marxovi“, tak by býval u nás byl skutečný demokratický socialismus a skoro úplný ráj na světě. A to tedy, vážení bývalí páni soudruzi, takhle se od vás balamutit nedáme! Proč jste tomu Stalinem najednou „deformovanému“ socialismu tak věrně po dvacet let sloužili, když jste bylo přesvědčeni, že to nebylo „ono“, čemu jste uvěřili, zač jste „bojovali“, vyhazovali schopné nekomunistické studenty ze škol a mlčky jste

přihlíželi popravám nevinných? Přece nám nebudete povídat, že jste nevěděli o všech těch nespravedlivých soudních procesech a o komunistických koncentračních táborech? - Ne, ne, tomu nevěříme!

Přejeme vám ze srdce vaše dobré uplatnění na Západě, jistě úměrné vašemu vzdělání a odborné kvalifikaci, ale balamutit nás nebudete. Zvláště ne nás věřící, kteří dobře víme, že z náboženství neudělal „opium lidu“ Josip Džugašvili Stalin, ale Marx, který to vyčetl z Feuerbacha. A z jeho slabikáře si to přeslabikoval přece i Hitler, než se dostal na kloub myšlenek Hegelových a zamiloval se do Nietshova germánského „nadčlověka“.

Dokud nedojde aspoň v exilu k společnému pravdivému závěru, že Stalin vůbec nijak marxismus nedeformoval, ale že šel jen do jeho důsledků, aby Leninovu bolševickou říjnovou revoluci zachránil „i přes mrtvoly“, pak si můžeme povídat navzájem jen o počasí a nikdy o tom, kolik opravdových demokratických svobod je ochoten váš marxistický socialismus dát těm občanům, jimž to marxisticky nemyslí, ale jsou v politice třeba jen pro spravedlivý křesťanský sociální reformismus. S tou myšlenkou a v hluboké křesťanské víře, že nad dějinami národů a lidstva neustále běží dobrotivá boží Prozřetelnost, hledíme nadějně vstříc více spravedlivé a svobodné budoucnosti i pro lidi v naší rodné vlasti, která na únor 1948 a na 21. srpen 1968 i jím zavimčenou Palachovu dobrovolnou obětí mladého života, po celá další století nikdy nezapomene.

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

naopomeňte navštívit náš obchod a prohlédnouti si bohatý sklad importovaného zboží.

Jako nové věci z keramiky máme:

15" talíř s nápisem „Věrné milování“ a Mařenka a Jeník. Také talíř s nápisem „Ej od Buchlova větr věje“ a nevěsta a družičky.

Čutory 8" - \$47.50; 4" - \$17.50.

Soubor 5 muzikantů - \$65.00.

Mísa na buchtu s držáky 10" - \$48.50.

Velký výběr váz a talířů různých velikostí a vzorů.

Mlýnky na maso č.5 - \$28.50, č.8 - \$30.50, č.10 - \$34.50

Mlýnek na mák \$29.75

Struhadla na housku - menší \$9.75, větší \$16.50

Kráječ knedlíků \$9.50 - Strojek na halušky \$14.50

Formičky na ořechy - 50 za \$8.50

Pracny 35¢ za kus. Mák \$1.89 lb. Kmín \$1.89 lb.

Vanilkový cukr 5 balíčků za \$1.85

Automapa Československa \$3.25

Autoatlas Československa \$6.50

Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.50

Trnka: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

VIDEO KAZETY - pište si o seznam

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Letní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

VELIKÁ PŘÍLEŽITOST PRO ŽIVOTNÍ KARIÉRU

„General Development Corporation,“ jedna z nejrychleji rostoucích firem na Floridě, hledá schopného, iniciativního a průbojného
OBCHODNÍHO ZÁSTUPCE

pro chicagskou oblast; - (celodenní anebo částečné zaměstnání). Kvalifikované zájemce zdarma zapracuje. Licence není nutná. Časově výhodná (pohyblivá) pracovní doba. Výborná provize a pojištění. Uchazeči znalí cizích jazyků mají přednost.

Pro interview volejete:

Ziggy ☎ (312) 452 - 6470

Peter Kreft: Existují důvody k víře v existenci Boha

Proč věříme v pravdy, kterým nás učí naše katolická víra? Proto, že jim učí církev, která je věrohodná.

Obyčejným rozumem není možno dokázat existenci Nejsvětější Trojice, ani skutečnou přítomnost Kristovu v eucharistii, ani Neposkvrněné početí Panny Marie. Proč však věříme v autoritu církve? Proto, že byla založena Kristem, který jí dal záruku, že ve věcech víry a mravů se nebude mýlit; Kristus nebyl omylný člověk, nýbrž neomylný Bůh, který se stal člověkem.

Církev učí správně pravdám křesťanské víry a mravním zásadám, protože byla založena Kristem Ježíšem z Nazareta samotným Božím Synem. Proč však věříme v Boha? K víře v Boží existenci nás vede už náš přirozený rozum. Existují různé cesty k poznání existence Boha, podle toho, o jakém aspektu jsoucna uvažujeme. Nejznámější je cesta příčiny a účinku; protože existuje svět, existuje Bůh. Existenci světa, vesmíru, není možno chápat bez existence Boha. Lidský duch přirozeně hledá příčiny věcí; jinak by nebylo možné vědecké bádání a poznání. Zcela samozřejmě také hledá první příčinu světa a vesmíru. Nalezení této první příčiny není předmětem vědy; lidský rozum však je schopen odvodit z existence světa a vesmíru existenci Boha - Stvořitele. Jiné rozumné vysvětlení jejich existence neexistuje. Ti, kteří nevěří v Boha, řkají: „Všechno na světě, všechny zjevy, mají své příčiny; kdyby tomu tak nebylo, věda by nebyla možná. Tato zásada však neplatí o vesmíru ve svém celku: ten tady prostě je a nemá žádnou příčinu.“ - Každého však toto dogmatické prohlášení neuspokojí; není totiž důvodu k tomu, aby svět, vesmír jako celek, byl libovolně vyloučen ze zákona příčinnosti; to by znamenalo nechtět vidět a schovávat hlavu do písku jako pštros.

Dnes však se chcí zmínit o zákonitosti a účelnosti ve vesmíru, které vedou k poznání Původce zákonitosti a účelnosti. Je-li někde viditelný nějaký plán, záměr, nějaké dílo, hledáme zcela přirozeně, kdo je jeho původcem, či jaký je původ tohoto plánu, záměru a díla. Ve světě a ve vesmíru existuje zákonitost a účelnost, které vyžadují existenci inteligentního původce, autora této zákonitosti a účelnosti.

Nalezneme-li na opuštěném ostrově v písku na pláži písmena

SOS, nemyslíme si přirozeně, že tato písmena byla zcela náhodně vyryta v písku pouhým vlnobitím, nýbrž že je napsala nějaká inteligentní osoba, která chtěla něco sdělit. Nalezneme-li na tom ostrově chatrč z kamene, mající okna, dveře a krb, nemyslíme, že nějaký uragan to zcela náhodně nakupil. Kdekoliv vidíme nějakou stavbu, ihned myslíme na jejího inteligentního stavitele - původce. Když čteme nějakou větu, zprávu, článek či knihu, víme, že nemohly vzniknout náhodným rozházením písmen kterékoli abecedy, ale že slova, věty a smysl vyjádřené myšlenky dal do těch „srovnaných písmen“ autorův rozum.

Když byla první měsíční sonda vysílána z Cape Canaveral, dva američtí vědci se společně dívali na její odlet. Jeden z nich byl věřící člověk, druhý v Boha nevěřil. Věřící řekl: „Jak to je báječné! Naše raketa čirou náhodou doletí až na Měsíc!“ Nevěřící však reagoval: „V tom není žádná náhoda! Tisíce vědců pracovalo na uskutečnění této rakety!“ Věřící pak pokračoval: „Vy tedy myslíte, že tuto raketu není možno vysvětlit pouhou hrou náhody? Pročpak na druhé straně myslíte, že náhoda stačí na vysvětlení celého vesmíru a všeho, co je v něm? Ve vesmíru je mnohem více plánů, záměrů, obdivuhodného díla, než jich je ve vesmírové raketě. Jsou v něm také fyzikální, chemické a biologické zákony, o kterých věda nepochybuje. Různé zjevy se řídí podle složitých matematických formulí, které musila vymyslet nějaká vysoká inteligence, a které my teprve nalézáme, odhalujeme a tak „objevujeme“. My jsme schopni zbudovat měsíční raketu a sondu, avšak nejsme schopni naplánovat a vymyslet celý vesmír. Je možno si tedy položit otázku, kdo mohl vesmír utvořit.“

Později v týž den se oba procházeli ulicemi a zastavili se u výkladní skříně jednoho obchodu se starožitnostmi. Ateista se obdivoval jednomu krásnému obrazu, vystavenému v okně, a zeptal se: „Kdo asi tento obraz namaloval?“ Jeho věřící společník odvětil: „Nikdo, ten vznikl pouhou náhodou.“

Je vůbec možno, aby obraz vznikl náhodou, bez původce? Tato otázka není pošetilá; má své opodstatnění. Matematikové vypočítali, že existuje pravděpodobnost jedné k jednomu trilionu, aby písmena SOS byla napsána větrem. Nikoho však ani nenapadne, aby vzal vážně ohled na tento výklad. Kdosi

vypočítal, že posadíme-li milion opic k milionu psacích strojů, existuje jakási malá pravděpodobnost, že za milion let jedna z opic by čirou náhodou naklepala Shakespieroivu hru „Hamlet“. Čteme-li však text Hamleta, ani nás nenapadne, že mohl být „náhodou“ napsán nějakou opicí. Stejně nepravděpodobné je chtít vysvětlovat vesmír a vše, co v něm je, náhodným setkáním atomů. Existují zákony fyzické, chemické a biologické, avšak odkud jsou tyto zákony? Jak vysvětlit zázrak života? Čirou náhodou? Uznáme-li nutnost inteligentního původce vesmíru, uznáme-li existenci Boha - Stvořitele, pak ateismus je něco zcela nelogického, založeného na osobní psychologii. Existuje jen jedno logické vysvětlení vesmíru, které se nazývá „Bůh“; ateismus se zakládá na citu, na sentimentech, nikoliv na logice a chladném rozumu.

Lidský mozek je jako velmi složitý kompjútr. Vmysleme se do situace, že bychom letěli bezpilotovým letadlem, jehož kompjútr by byl programován zcela náhodně - (například krupobitím, které by tlouklo na klávesnici elektrického psacího stroje). Asi bychom neměli mnoho důvěry v tuto „programaci“. Podobně bychom nemohli mít důvěru v lidský mozek, kdyby neexistovala kosmická inteligence, která by pomocí zákonů dědičnosti a vhodnou úpravou prostředí lidský mozek vhodně „naprogramovala“.

Také je záměrné uspořádání vesmíru tak, aby v něm mohl vzniknout a se rozvinout lidský život. Kdyby například teplota první ohnivé koule, která vznikla „velkým výbuchem“ - big bang - před 15 až 20 biliony let, který byl začátkem našeho vesmíru, byla pouze o jednu triliontinu stupně vyšší či nižší, nikdy by nemohla vzniknout molekula uhlíku, která je základem veškerého organického života. Také jsou myslitelné triliony možných vesmírů, avšak pouze jeden z nich - ten náš - je schopen zajistit vývoj lidského života. Kdyby kosmické paprsky bývaly bombardovaly prvotní „hlen“, ze kterého vznikl na naší zemi život, jen pod lehce změněným úhlem a za jiné intensity, než se to stalo, po delší či kratší dobu, nikdy by bývala nemohla vzniknout molekula hemoglobinu, nutná pro existenci teplokrevných zvířat. Život na Zemi by byl nemožný, kdyby se naše Země točila pomaleji okolo své osy, kdyby dostávala znatelně více nebo méně tepla od Slunce, než ho potřebuje, kdyby její atmosféra

byla řidší, než je. Kdyby zemská kůra byla pouze o 10 stop tlustší, nebylo by kyslíku, bez něhož zvířata nemohou žít. Kdyby byly oceány pouze o několik stop hlubší, kyslíčnick uhlíčitý a kyslík by jimi byly pohlceny a rostlinný život na Zemi by byl nemožný...

Zdá se těžko myslitelné, že podmínky pro vznik života se uskutečnily náhodně, pravděpodobnost toho je jedna k trilionu trilionů. Tato pravděpodobnost je ještě mnohem menší než je pravděpodobnost, že by milion opic napsalo na stroji hru „Hamlet“.

Mezi neurology, chirurgy mozku a astrofysiky je poměrně málo ateistů, protože tito specialisté studují samotné dílo Boží; mnoho však jich je mezi psychology, sociology a historiky, kteří studují pouze lidská díla.

Ani samotný vývoj života v našem světě - (i jinde ve vesmíru, existuje-li tam) - není možno vysvětlit bez Boží existence a moudrosti. Dnes už sice nepřipouštíme naivní názor, že Bůh stvořil všechny věci, jednu po druhé, tak jak jsou dnes, jako řemeslník vyrábí své výrobky; život a celý vesmír prošly dlouhým vývojem, který trval biliony let, avšak jeho existence si postuluje existenci Boha - Stvořitele, jako první příčiny všeho, jako původce hmoty v jejím prvotním stavu i celého pochodu, kterým se vývoj vesmíru a života udál. Postupné objevení se různých druhů rostlin a zvířat, vývojem - od jednoduchého ke složitějšímu - musilo být naplánováno inteligentní bytostí, která je Bůh. Říci, že to tu prostě je, a že se

všechno samo postupně vyvinulo v rámci fyzických, chemických a biologických zákonů, nemůže normálně myslícího člověka uspokojit. Člověk hledá příčiny věcí, včetně první příčiny všeho. I ty fyzické, chemické a biologické zákony musejí mít přece svého původce.

Princip kauzality - (příčinnosti) - je zejména viditelný v mistrovském výtvaru, jímž je lidský mozek, který dovede myslet, vysvětlovat jevy a dnes už sestavovat složité kompjútry. Lidský mozek se svými obdivuhodnými schopnostmi musil být naplánován Bohem - Stvořitelem; nemohl vzniknout sám sebou jako vyvrcholení dlouhého vývoje od jednoduššího ke složitějšímu. Celý jeho vývoj musil být pojat, naplánován, „naprogramován“ a uskutečněn zásahem Boha - Stvořitele. Existuje-li inteligence u člověka, existuje tím spíš ve vyšším stupni u Tvůrce člověka a v první příčině vesmíru. Za naším fyzickým vesmírem musí existovat vyšší inteligence, která vesmír a všechno v něm stvořila - (dala „výkop“ k postupnému naprogramovanému vývoji), včetně lidského mozku, jehož schopnost myslet také „naprogramovala“. Samo od sebe nic nevzniklo a lidský mozek nemůže být vrcholem slepého vývoje.

Tak zákonitost a účelnost ve vesmíru je jednou z cest, které nás vedou k Bohu - Stvořiteli, k pokorné ale pevné víře v Toho, který „naprogramoval“ prvotní hmotu tak, že se pak přirozeně vyvinula v náš vesmír a v náš svět, tak jak dnes vypadá.

Američtí Poláci ztratili svého národně uvědomělého a obětavého mluvčího

Rodilý Američan, Polák Aloysius Mazewski, předseda „Polského národního svazu i „Polsko - amerického kongresu“ s nejméně pěti miliony aktivních členů, zemřel náhle ve středu 3. srpna 1988 na své dovolené při hře golfu ve svém letním domě ve Wisconsinu. Byl již sice na pensí (72 let) - ale jako bývalý voják US armády stál stále i ve svém stáří „na stráži“ a bedlivě sledoval, co se děje v rodné vlasti jeho předků, zejména lidu se snažil neúnavně a za každých okolností účinně pomáhat.

Vše, co američtí Poláci až dosud v USA, v Kanadě i jinde

ve světě podnikali ve prospěch Sověty porobeného Polaka k tomu všemu dal Mazewski nějak podnět a dovedl každou společně rozhodnutou akci k jejímu cíli.

I nově jmenovaní kandidáti na presidentsví z obou táborů si nemohli odpustit, aby se nepřišli se Mazewským do Chicaga rozloučit. Demokratický kandidát Dukakis sem poslal svoji choť, a republikánský kandidát George Bush si zajel do Chicaga k rakvi Mazewského osobně v předvečer jeho slavného pohřbu.

S našimi čs. organizacemi udržoval stále vřele upřímný poměr svým velkým božím darem, že uměl dávat lidi dohromady.

Bratřím Polákům vyslovujeme upřímnou soustrast.

DOPIS
MAĎARSKÝCH OBČANŮ
SIGNATÁŘŮM CHARTY 77

Podle hlášení Ivana Medka z Vídně, byl dne 3. srpna t.r. z Budapešti do Prahy odeslán dopis, který podepsalo 180 maďarských občanů. Dopis zní: **Milí přátelé:**

U příležitosti smutného výročí bychom vás chtěli ubezpečit, že cítíme spolu s vámi. Jsme občany země, jejíž představitelé se podrobili sovětskému brežněvovskému diktátu a zúčastnili se vojenského obsazení Československa. Tato intervence pobíhala naši naději, že socialismus může mít i „lidskou tvář“ a na dlouhé období znemožnila přátelství lidu střední a východní Evropy. Pociťujeme až dodnes stud, že jsme tehdy nevyjádřili svou solidaritu s vámi.

Dnes dochází k tomu, že i Sovětský svaz i se svými satelity dospívá k názoru, že potlačení Pražského jara poškodil i své zájmy. Logickým důsledkem nového pohledu na Brežněvovskou politiku Sovětského svazu bude - po neúspěšné politice SSSR v Afghanistanu - odsouzení i sovětské agrese vůči Československu.

Pokud jde o Maďarsko, nové vedení strany spatřuje největší hospodářské problémy země v tom, že v r. 1968 byly zbrzděny, po případě zastaveny hospodářské reformy. Bylo by na čase, aby v této úvaze nové vedení logicky pokračovalo a označilo i hlavní zahraničně - politický důvod tohoto neúspěchu - aby tedy odsoudilo i vojenskou intervenci do Československa. Nechceme se pouštět do spekulací - nevíme, zda maďarské či sovětské vedení k takovým závěrům dospějí.

Nicméně my, nezávisle na nich chceme u příležitosti tohoto výročí vám vyjádřit svou solidaritu k vaší spravedlivé věci. Chceme rovněž vyjádřit svůj obdiv k vaší vytrvalé a obětavé - více než 10 let trvající práci.

(...dopis podepsalo 180 maďarských občanů).

-afa-

NINA SVOBODOVÁ

Dimu oka

(Pokračování z min. čísla)

Chlapec se spokojeně usmívá, jako všechny děti miluje i on objevné cesty a nové lidi. Ta hodná paní, která ho vede za ruku a slibuje mu jablka a koláč, začíná však teď mluvit řečí poněkud nesrozumitelnou a chlapec cítí povinnost tu řeč trochu opravit.

Zastaví se a pohlížeje hnědýma, kulatýma očima do Žofiny tváře, pronese dětsky zřetelným hláskem: „Já nemám tatínka, paní.“

Žofie se rovněž zastaví. V té chvíli je jí, jako by se s ní zatočil dvůr, ohrada, dům. Taková zvláštní, do očí bijící shoda okolností - milý Bože... Opanuje se však, shýbne se k dítěti a vezme je do náruče.

„Tak ty jsi siroteček, Filipku? Pán Bůh tě potěš a opatruj a vás, maminko, taky. A kdypak zemřel váš muž, paní sousedko odpusťte, že jsem tak smělá, ale musila to být pro vás těžká rána, stát se vdovou v tak mladém věku, vždyť jste skoro ještě děvčátko.“

Žofiny oči hledí zpřímá do tváře mladé ženy. Ta se zastaví, jako by jí přimrazil. Její tvář je téměř tak bílá jako její čepeček. Hned nato však se ta bělost změní v záplavu červeně, v níž tone celý obličej i hrdlo, obepjaté bílým, zkříženým šátkem. Žena sebou trhne, jako by chtěla utéci, vzápětí však lehce pochýlí hlavu a řekne hlasem tichým, ale dobře slyšitelným a srozumitelným:

„Já nejsem vdova, paní. Jsem svobodná.“

Vztáhne ruku k chlapci, ten pohyb je nevýslovně smutný, je v něm právě tolik zraněné plachosti jako tiché, mlčlivé síly člověka, uvyklého uhýbat s cesty jiným, šťastnějším i bezohlednějším. Rty, zbledlé tihou přiznání sice často opakovaného, přece však stále stejně bolestného, obracejí se k dítěti.

„Tak pojď, Františku, nesmíme paní zdržovat, půjdeme domů.“

Chlapcovy oči se rozšíří v překvapivém úžasu. Malá ústa se plačtivě stáhnou. Dítěti se zřejmě nechce od hodné tety, která je vede po velikém dvoře a slibuje mu jablka a koláče. Je však příliš dobře vychované, aby se bouřilo proti matčiným slovům a pláčem nebo dokonce křikem prosazovalo svou vůli.

Tu však zasáhne Žofie. „To by bylo pěkné, abyste utíkala, maminko. Chlapec se těší, je mu na očích vidět, že by rád něco snědl, a vám také neuškodí doušek něčeho teplého. A když jste sama a nikdo na vás doma nečeká a nehartusí, tak tím spíš se můžete chvílku zdržet.“

Za těch slov již přešli zápraží a vstoupili do veliké síně, která voní dřívím a jablky. A již Žofie otvírá dveře své světničky, srdečně pobízí hosty, aby vstoupili, ať maminka odloží vlnák a chlapec kabátek, že ona přijde hned za nimi.

Františka Hodanová tedy vchází, dosud celá ruměnná ve tváři dojetím i vděčnou radostí, snímá objemný šátek s ramen, nato svlékne chlapci zimní pláštík i čepičku, lemovanou kožíšinou, a spíše sklesne než se posadí na lavici, která se táhne po zdi od kamen k posteli, nastlané sněhově bílými peřinami.

Bílé stěny světničky - tak čisté bílé, jako by byly teprve včera obileny -, do křídova vydrhnutý stůl, velká kachlová kamna v rohu u dveří, na průčelní stěně kříž s uschlým věnečkem z kočiček od Květné neděle, mezi okny malý stoleček, na němž v zasklené skřínce socha Panny Marie Svatohorské v šatech zlatavé barvy a na skle té kapličky pestrý věnec z umělých květin, zdobených stříbrným a zlatým dracounem, to vše připomínalo mladé ženě její domov v nevelkém městě jihozápadních Čech. Domov, z něhož odešla jako patnáctileté děvče do služby a kam teď nemá odvahu se vrátit.

Ostatně - domov. Rodiče už nejsou naživu, otec Ondřej Hodan, vojenský tesař-vysloužilec, zemřel, když bylo Františka deset let, k matčině smrtelné posteli přijelo sedmnáctileté děvče z panské služby ještě právě včas, aby se s maminkou rozloučilo a za několik hodin nato ji oblékalo do truhly, sestra

se vdala za synka z chalupy na strakonickém panství, bratr, panský myslivec, slouží na Písecku, a stará, bručivá teta, která se nastěhovala do mamičiny světničky u hradeb jihočeského městečka, přirostla Františce k srdci právě tak málo jako Františka jí. Kvůli ní se ani ona, ani chlapec nevydají do křížového ohně pohledů, otázek a špičatých poznámek, do příboje drobných, ale jako ostří nože bodajících jízlivostí, jimiž lidé tak štědře častují neštěstí bližního.

A přece zde, v podskalské světničce, víc venkovské než městské, ve světničce prosté a útulné, přihlašuje se k mladé ženě domov, takový, jako býval v dobách, kdy ještě žila maminka. A hnědé oči vlnou slzami. Nejen ta světnice, i její obyvatelka tolik připomíná nebožku matku, Františku Hodanovou, vdovu po vysloužilém tesaři, kterou si Pán Bůh vzal dřive, než jí důvěřivě, lehkověrně a životem tvrdě potlučené mládí druhé dcery obdařilo vnukem, který nese nejen matčino a babiččino křestní jméno, ale i jejich příjmení.

Malému Františkovi se mezitím zalíbila truhla v koutě, stará, pěkně malovaná truhla, na jejímž víku se střídají růže a srdečka, ptáci a ovoce. Chlapec sklouzne s lavice a zaměří k truhle, jeho velké hnědé oči se však brzy vynesou od truhly ke stěně a růžový prst zamíří vpřed s blaženým „jú, vojáček.“

V tom okamžiku vstupuje do světnice Žofie, nese široký podnos s konvicí, hrnečky a talířky. Spatří své návštěvníky před siluetou vojáka, vystřiženou z černého papíru na zlatém pozadí, postaví podnos na stůl, přistoupí k Františce a řekne tiše, jako by mluvila sama pro sebe: „Můj muž, desátník u pluku knížete Švarcenberka. Padl u Kolína v roce padesátém sedmém.“

Františka se pokřikuje, a podle zbožného mateřského zvyku pozvedne i dítě, aby udělalo vojáčkovi křížek. Žofie v té chvíli skloní hlavu a je jí, přísné a rázné „sekačce“, jako by jí náhle splýval před očima závoj z vody a z mlhy; ale když opět zvedne hlavu a setká se s pohledem Františčiných očí, celá její tvář náhle září.

Zasednou ke stolu. Chlapec se záhy rozraduje z velikých vdolků, hustě mazaných borůvkovým povídlím a zalitých kyselou smetanou, i z kusu bábovky, do zlatova upečené s velikým okem z vláčného modrého máku, bere si s chutí, ale způsobně. Je vidět, že Františka chlapce dobře vede, škoda jí, že právě ona se musila potkat s lehkomyšlným hejskem, který jí zkazil život. Mohla by z ní být nejlepší manželka nějakého dobrého souseda, hodného řemeslníka. A protože Žofie Salačová má ve zvyku říkat otevřeně, co si myslí, netají se ani zde.

Františka skloní hlavu, čelo a skráně jí opět rudnou, ale nejen Žofie nezazlí, nýbrž splácí jí plnou upřímností. A tak se Žofie Salačová dozví příběh Františky Hodanové. Děvče sloužilo nejprve doma, v městečku v jihozápadních Čechách, v domě staré baronky, vdovy po generálu ze sedmileté války, nato se dostalo do Prahy jako panská k neteři té baronky, do šlechtického domu na Novém Městě, a pak —

„Pak se objevil ten hejsk, vidíte? Dvořil se vám, sliboval hory doly, snad i přinesl nějakou tretku, dárek z lásky, abyste mu spíš věřila, mluvil, až se hory zelenaly, hrál jako na divadle, a co slovo, to lež. Takový už je ten kupecký panáček od „Zlatého hada“, pan Filip Langweiler.“

Lžička, kterou Františka míchala kávu, dopadla s třesknutím na podlahu. Mladá žena vyskočila od stolu. Rty se otevřely, chtěly promluvit, vykřiknout, hlas je však zradil, ústa jen zalapala po dechu.

„Nu, nu, nerozčilujte se, Františko. Co tam, to tam a nikdo to už nevkřísí, ať k radosti a chloubě nebo k bolesti a k hanbě. Že to byl Langweiler, to pozná každý, kdo se s Filipem Langweilerem zná a vidí toho chlapce, který se ke všemu jmenuje také Filip. Tak, Františko, jen si zase pěkně sedněte, vypijeme ještě trochu kávy. Tady chlapci dáme vrchovatý šálek smetany a k tomu pořádný kus bábovky, tu první již spořádal a je tak způsobný, že si sám neřekne o druhý kus. Máte ho dobře vychovaného, je vidět, že jste příkladná máma a rádná osoba.“

Žofie vliďně hovoří a srdce mladé ženy zaplaví vlna vděčné oddanosti k té staré ženě, která Františku neodsuzuje, ani se nad ni nevyvyšuje. A tak se dává do řeči a líčí pozorné posluchačce svůj dosavadní život. Tvrdý, pracovitý, neradostný osud svobodné ženy s dítětem na ruce. Žofie zná podobné osudy. S kolika ženami takto ošálenými životem se již setkala!

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Píště na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

Teď již není Františka Hodanová zle. Boží Prozřetelnost navštívila lehkomyšlné, důvěřivé mládí rukou přísnou, přece jí však postavila po bok přátelskou duši, která Františku nikdy neopustila, ale v dobách nedostatku a nouze jí byla živitelkou a nyní nejbližší a nejdražší přítelkyně mladé ženy i jejího dítěte.

Ta přítelkyně je komornou velectihodné paní Marie Terezie z Harnacků, poslední kněžny abatyše zrušeného kláštera svatojiřského. Panna Josefina, tak se totiž jmenuje, je dosud mladá, ale úplně osamělá žena, která se vrátila se svým panstvím z Paříže právě v době, kdy opuštěná a na pokraji zoufalství stojící Františka prožívala svůj nejtěžší čas vědouc, že každým okamžikem může být propuštěna ze služby a nevědouc, čeho se po takovém propuštění chopit a kam se obrátit.

Pan Langweiler tehdy zmizel z Prahy, kam, to děvče nevědělo a vyptávat se nechtělo, tím spíše, že se pan Langweiler načisto zapomněl rozloučit, a ta přítelkyně, ta panna Josefina, ujala se usouzené a umořené Františky Hodanové tak obětavě, že by ani matka či sestra nemohly být hodnější a soucitnější. Poslala Františku k dobrým lidem na Smíchov, znala se s nimi ještě z dob, než nastoupila do služby u svého panstva, a když se hošík narodil, přivedla mu kmotra, panského zahradníka, všechno za Františku zaplatila těm lidem ze Smíchova, dokonce i lékaře přivedla. Když se Františka zotavila, opatřila jí to nejhlavnější a nejdůležitější - práci. Františka nyní vypomáhá při úklidu u paní kněžny-abatyše a kromě toho škrobí a zdobí čepečky pro měštky z Nového města.

Nemá sice blahobyť, ale stojí na vlastních nohou, poctivě živí sebe i dítě a prosí Pána Boha, aby je oba zachoval i nadále alespoň v takových poměrech, v jakých žijí dnes. Vždyť ona, Františka, od života opravdu nic jiného neočekává a nežádá než zdraví a dostatek práce, která poskytuje obživu jí i malému Františkovi.

(Pokračování příště)

Několik zajímavých statistik o americkém venkově

Washington. - Podle US federálního statistického úřadu žilo v roce 1987 ve Spojených státech na farmách méně než 5 milionů zemědělců, což představuje asi 2 % veškerého amerického obyvatelstva. V roce 1920 farmářské obyvatelstvo představovalo 30 % veškerého obyvatelstva v USA a v roce 1950 už jen asi 15 %; v osmdesátých letech jeho počet klesá průměrně o 2.5 % ročně. Mechanizace farem umožňuje velké výkony s minimálním počtem zemědělských pracovníků; mnozí zemědělní dělníci jsou tak nuceni hledat práci v průmyslu nebo v jiných oborech ve městech. Vloni polovina US farmářského obyvatelstva žila na středozápadě, 29 % na jihu, 15 % na západě a 6 % na severovýchodě. Ke konci padesátých let více než polovina

US farmářů žila na jihu a pouze třetina na středozápadě; industrialisace jihu a zanikání malých rodinných farem přivodily obrácení tohoto poměru. V roce 1986 byl střední roční výdělek farmářské rodiny kolem \$23,326 a ne-farmářských rodin \$29,632. - Vloni připadalo na US farmách 109 mužů na každých 100 žen, zatímco v ostatním US obyvatelstvu připadalo 93 mužů na každých 100 žen. Na každou farmářskou ženu, schopnou mít děti, připadalo o něco více než 2 děti, zatímco na ostatní ženy téže kategorie připadalo pouze 1.8 dětí. Asi 70 % farmářských žen bylo vdáno a žilo se svým manželem; na nefarmářské obyvatelstvo v USA připadalo ve stejném období jen 53 % vdaných žen, které měly rodinu a žily se svým manželem. To je nový důkaz o tom, že americký venkov je zdravý a je stále ještě pramenem a udržovatelem tradičních rodinných hodnot. Jenomže, zánikem rodinných farem se neustále vylidňuje a zmenšuje.

Česká síň Karlín
5304 Fleet Avenue
STEAK ROAST
Saturday, August 27, 1988
Food from 6:00 to 7:30 P.M.
Music by Ron Stark from 7:00-11:00 P.M.
Donation \$9.00

Rodinný letní piknik Klubu Domov z NSČK a Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ se vydařil

V neděli 7. srpna od dvanácti hodin v poledne v National Grove #3 na 26. ulici v No. Riverside se konal oblíbený, rodinný letní piknik Klubu Domov z NSČK a Spolku sv. Vojtěcha z ČKJ.

Letošní hezké počasí přivedlo však mnohé návštěvníky ještě před zahájením pikniku do stínu stromů této hezké, prostorné a klidné lesní rezervace. A kolem poledne se pak lidé začali najednou sjíždět ze všech stran.

Jak je vidět naši lidé se stále rádi sejdou, aby si podebatovali, poslechli naši muziku (hrála oblíbená Koncertina), zatančili si a zazpívali ty naše nezapomenutelné písničky. Rádi si pochutnávají na naší „kuchyni“, zvláště když v tom horku se nikomu nechce vařit; zapijí její výrobky nějakým douškem piva či kávou, ke které se tak dobře hodí výborné domácí pečivo, které nám naše obětavé členky a příznivkyně opět napekly. Koupí si listky „Štěstěny“ a jsou zvědaví, co vyhrají, ne se žádostivostí po výhře, ale ze společné zábavy, kterou při tom dychtivě čekání na koho to „štěstí padne“, mají.

Děti si vyhledávají své kamarády a kamarádky a baví se s nimi, anebo závodí v dětských hrách a tak rodiče mají od nich na chvíli pokoj a mohou užívat pohody a klidu nedělního odpoledne, který si po celotýdenní práci zaslouží.

Příslušníci starších generací - hlavně ti, kdo jsou už na pensi, jsou rádi, že mohli vyjít z toho svého - dnes prázdného domova, když děti se vyvalily a vyženily a setkat se svými známými, které už několik měsíců neviděli. Totéž platí o těch, kdo neměli rodiny a žili vždy sami. Každý tu někoho najde, s nímž se dá chvíli popovídat, zasmát a zazpívat si. Vidí kolem sebe veselé,

spokojené tváře, dorůstající bezstarostné mládí a i tu malou drobotinu. To vše tak nějak patří k těm drobným, prostým radostem ze života, které nám dávají sílu vrátit se opět ke svým každodenním povinnostem. A my starší, když se pak vrátíme do samoty svých domovů, máme alespoň na chvíli nač vzpomínat.

A tak v tu neděli odpoledne jsme slyšeli mnohé upřímné povzdechy, jak ten náš krajan-ský život upadá, že člověk pomalu nemá kam jít, nikoho ze známých téměř nevidí a nemá si s kým promluvit. Všichni, kdo si tak stěžovali, mají úplnou pravdu. Jenže, dovedete si představit, kolik šikovných, obětavých rukou je zapotřebí, aby se ta či ona zábava dala dohromady? Kolik těch pracovníků ze starších generací všude ubylo a jen málokdy je za ně náhrada. Možná, že kdyby každý kdo může s něčím pomoci přiložil ochotně alespoň někde ruku k dílu, tak by se snad ty naše zábavy, které - i když si to mnohdy nepřipustíte - máte rádi a scházejí Vám, daly pořádat ve větším měřítku.

A proto tím spíše z hloubi srdce děkujeme všem těm, ať již patřili k našim pořádajícím klubům, anebo z jiných přátelských organizací nám opět přišli věrně pomoci - za všechnu tu dřinu, zvláště v letošním úmorném horku nedělního odpoledne 7. srpna. Nebudeme Vás vyjmenovávat jednotlivě, poněvadž mnozí si to ani nepřejí. Napracovali a zpotili jste se však všichni! Ať již to byli ti, kdo přivezli věci na piknik, jej připravovali, anebo obětavé

pracovnice, které smažily bramboráky, opékaly piknikové speciality a prodávaly domácí pečivo a kávu.

Podobně se zasloužili o dobrý chod a úspěch našeho pikniku ti, kdo čepovali u baru, starali se o loterii a řízení dětských her, o zaparkování aut - (což v tom letošním horku nebyla práce snadná ani záviděníhodná, zvláště když každého nešlo uspokojit hned a jak si zrovna přál).

Mnohé díky patří našim příznivkyním za napečení domácího pečiva a dárcům výher do loterie. Srdečně děkujeme členům oblíbené kapely „Koncertina“, při které se všem dobře tančilo; a ti, kdo tančit nemohli, alespoň si zazpívali do jejího rytmu naše písničky. Ta naše muzika a zpěv našich písniček daly radostný ráz celému tomu hezkému nedělnímu odpolední.

Za to Vám všem a samozřejmě i Vám, kteří jste věrně mezi nás přišli, patří ještě jednou poděkování našim upřímným „Pán Bůh zaplat!“ Nejsou to jen často užívaná a „laciná“ slova; - Pán Bůh to doopravdy viděl a ví, že jste se v tom horku nedřeli nadarmo, že aniž jste si to možná uvědomili, připravili jste tak mnohým alespoň kousek lidské radosti a spokojenosti, i když to bylo třeba jen na dobu toho srpnového nedělního odpoledne.

Nezapomeňte, že v neděli 18. září jedeme na Holy Hill! Přihlaste se proto laskavě u Čiháků!

Klub Domov z NSČK
a Spolek sv. Vojtěcha z ČKJ

Česká síň Karlín
ST. WENCESLAUS DAY PARTY
Mary Krakora and Rose Kunl
Wednesday, October 5, 1988
Duck - Dumplings from 6:00 P.M.
(Pork of Ordered Ahead)
Music By Emil Hronek's Karlín Brass
Donation: \$8.00

HLEDÁM
pro svou přítelkyni 62 let, inteligentní, štihlou Čechoameričanku, žijící v Americe přes 30 let, finančně nezávislou, se smyslem pro domácnost, kulturu, cestování vážného a charakterního přítele těchto zájmů.

Zn: Seriousnost
Odpovědi zašlete na adresu:
Ludmila Konvička
12726 Archwood St.
N. Hollywood, CA 91606

CESKA SIN KARLIN
&
KARLIN CLUB
5304 FLEET AVENUE

LUAU!!

Friday, September 9, 1988

Buffet 7:00 P.M.

Music by JOE BENO from 7:30 P.M.

DRESS: HAWAII-STYLE!

PRIZES FOR MOST ORIGINAL

Donation \$8.00

VOICE OF THE NATION

Soviet Conference

Recently nations all over the world have been watching with interest the extraordinary conference of the Soviet community party in Moscow.

According to the western media Mr. Gorbachov is promoting some sort of revolution, but that is misleading.

Mr. Gorbachov in his speech to 5,000 delegates in conference, stated clearly that his intentions are to improve national economy, uplift state administration and give people some limited freedom, but not to change the system of a one party government.

To speak about democracy in the USSR is ridiculous.

There will not be any general democratic election in the Soviet Union in the foreseeable future.

Ordinary citizens will remain powerless and subjected to the communist party who only represent about 10 p.c. of the population.

Only a limited number of functionaries inside this privileged group will be elected - the same as the minority of the delegates to this conference were elected.

But that does not mean that they share Mr. Gorbachov's advanced ideas.

Sure, some liberation is in

progress but in reality the greatest emphasis is directed to the Soviet economy which is in a very desolate state.

The dilemma for all communists is that the obsolete Marxist ideology does not work satisfactorily in a modern competitive world.

China and some African states who practice a system of central bureaucratic management, are trying to supplement it with initiation and private enterprise.

In the USSR it will be hardly possible. There the 17 million bureaucrats are not willing to relinquish their power over the body and soul of the nation.

As long as the USSR is governed by only one party there is a danger for the rest of the world, because those dictators are the greatest imperialist and colonisers of our time.

Yet the recent Moscow conference proved that the communist party of the USSR is not a solid run by the central presidium but it is divided on the conservative old guard, adherents of Stalin's despotism and the stagnation of Brezhnev's times, and some more progressive up-to-date economists who are questioning the validity of the Marxist - Leninist theories.

Of course to get things moving in the right direction they would need to abandon the

collectivisation of farm land and reconstruct industry as private enterprise, that is to return the land to individual farmers and peasant families.

After such reforms the Soviet Union would be self sufficient in food production and still be able to export surplus grain.

But such far sighted reforms would be against Marxist ideology and Gorbachov will not and cannot subscribe to such heresy.

Nevertheless, in the future it will be interesting to follow the events in the communist empire and its colonies.

The new deal so boldly professed by Mikhail Gorbachov promised more freedom for the ordinary citizen.

That means that when Ivan and Tottana have to stand in long queues to buy everyday commodities they will be safe to let some steam off by criticising the idiotic central management of the communist bureaucrats.

Yours, etc.,
H. Nermut
(„North-Eastern Advertiser” - Thursday, July 21, 1988)

18th Slovak Heritage Festival on Sept. 4 in Parma, Ohio

The 18th annual Slovak Heritage Festival, sponsored by the Slovak Dramatic Club of Cleveland, is scheduled for Sunday, Sept. 4th at St. Anthony's Church Hall, 6730 State Road (between Ridgewood Drive and Pleasant Valley), Parma, Ohio.

The annual festival, billed as the largest Slovak event in Northern Ohio, features music, dancing, cultural exhibits, folklore and traditional Slovak culinary specialities. A stage program beginning at 3 p.m. will feature the Travnica Slovak Folk Ensemble and the Lucina Folk Dancers.

Music for dancing will be provided by three polka bands, namely, Joe Beno's, Joe Kopco's and Johnny Pastirik's. Advance tickets are \$4.00 and tickets at the door are \$4.50. Children under 12 are free.

Mary Chura is serving as chairperson of the annual event with Tony Beno serving as co-chairman. John Sopko is ticket chairman and others serving on the committee include. Johanna Oros, George Horvath, Rose Mino, Joseph Valencik, Sophie Hudak and Michael Janok. For ticket information call (216) 238-4177.

STATE OF ILLINOIS
EIGHTY-FIFTH GENERAL ASSEMBLY
SENATE

Senate Resolution No. 1098

Offered by Senator Topinka and Senator Rock, President of the Senate; and Senators Alexander, Barkhausen, Berman, Brookins, Carroll, Collins, D'Arco, Davidson, DeAngelis, Degnan, del Valle, Demuzio, Donahue, Dudycz, Ralph Dunn, Thomas Dunn, Etheredge, Fawell, Friedland, Geo-Karis, Hall, Hawkinson, Holmberg, Hudson, Jacobs, Jones, Jeremiah Joyce, Jerome Joyce, Karpiel, Keats, Kelly, Kustra, Lechowicz, Luft, Macdonald, Madigan, Mahar, Maitland, Marovitz, Netsch, Newhouse, O'Daniel, Philip, Poshard, Raica, Rigney, Savickas, Schaffer, Schuneman, Severns, Smith, Vadalabene, Watson, Weaver, Welch, Woodyard and Zito.

WHEREAS, The Senate learned with sorrow of the death of Mikulas Ferjencik, who was born December 6, 1904, in Polomka, Slovakia; and

WHEREAS, In 1928 he became an MVD and a career army officer; and

WHEREAS, Early in World War II he became an organizer of resistance against the Germans, and helped to organize the Slovak Uprising in 1944; and

WHEREAS, Showing an unflinching courage in the face of the enemy, he fought as a frontline soldier, and when the uprising was crushed, he continued fighting from the hills, disrupting enemy supply lines; and

WHEREAS, He fought because he did not want his nation to be on the bench of the accused after the Nazi defeat; and

WHEREAS, After the war, promoted to brigadier general, he was a secretary in the Ministry of Defense in Prague, and later Secretary of the Interior in Slovakia, until February of 1948 when the Communists seized power in Czechoslovakia; and

WHEREAS, Escaping to the West with his wife, Mila, Dr. Ferjencik at first worked in a factory, and then he got a license as a vet and became a breeder of horses on the Deřemarm farm; later he built up the largest herd of Lipizzaners in the world as a manager of the Temple Farms in Wadsworth; and

WHEREAS, The Lipizzaner shows, which he started, continue every summer; and

WHEREAS, He leaves to cherish his memory his niece, Eva Jarolimek of Littleton, Colorado; therefore, be it

RESOLVED, BY THE SENATE OF THE EIGHTY-FIFTH GENERAL ASSEMBLY OF THE STATE OF ILLINOIS, that we express our deep sorrow at the death of Mikulas Ferjencik; that we offer our sincere sympathy to his niece, Eva Jarolimek; and that we join his many friends in honoring the memory of a man of hard work, fearless courage, and faith in the ultimate victory of truth and freedom; and be it further

RESOLVED, That a suitable copy of this preamble and resolution be presented to Eva Jarolimek with our condolences.

Adopted by the Senate, May 20, 1988.

Paul J. Rock
President of the Senate

United Hudak
Secretary of the Senate

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
ALL PHONES:
484-0800

18th Annual

Largest Slovak Event in Ohio

SLOVAK FESTIVAL

at new location

Sunday, September 4, 1988
LABOR DAY WEEKEND

St. Anthony's Church Hall
6730 State Road
(Between Pleasant Valley Rd. & Ridgewood Dr.)

3 POLKA BANDS }
★ Joe Beno's
★ Joe Kopco's
★ Johnny Pastirik's

2 SLOVAK FOLKLORE ENSEMBLES }
"TRÁVNICA"
"LUČINA"

TICKETS: \$4.00 ADVANCE Children under 12 FREE
\$4.50 ON THE DAY OF THE FESTIVAL

Mary Chura, General Chairperson - 238-4177
Tony Beno, Co-Chairman - 226-7005
John Sopko, Ticket Chairman - 845-6520

Advance tickets also available at:
Parma: 845-6520
Seven Hills: 845-1297
574-0477
845-2286
Grand Park: 678-9487
Fairview Park: 778-0814
Brazzaville: 238-4177
Cleveland East: 471-1124
Tombery: 425-7885
Chagrin Falls: 543-5187

FOOD - MAKE FOODS & VARIETY OF FASTING

PLENTY OF PARKING